

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

34. ČÍSLO / XIX. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 €

28. SRPNA 2011

Z obsahu:

Svatá Klára a její komunita

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
10. srpna 2011
- strana 2 -

Apoštolka úcty
k Ježíšovým Ranám (2)
Giandomenico Mucci SJ
- strana 4 -

Ježíšova poselství
P. Ottaviovi
Michelinimu (5)
- strana 6 -

Zákon a řád
Bernward Deneke FSSP
- strana 7 -

Blahoslavený
Šebestián Aparicio
- strana 8 -

O švýcarských
hodinkách, hvězdách
a Pánu Bohu
Jan Bilewicz
- strana 9 -

Sestra Markéta Valappila
- strana 10 -

Dítě zemřelo
před jejými očima
- strana 11 -

Domenico Ghirlandaio (1449-1494): Sv. Augustin, detail obrazu Korunovace Panny Marie, Narni

Slova svatého Pavla z druhého čtení této neděle tlumočí různí překladatelé různě, ale často se v těchto překladech ztrácí ona naléhavost, s jakou se na nás Apoštol obrací. Jestliže však někoho oslovíme: „Pro milosrdenství Boží, nedělejte to“, znamená to, že do svých slov vkládáme nejvyšší naléhavost, protože je nám jasné, že to, před čím varujeme,

Editorial

představuje veliké nebezpečí, a nemírně nám záleží na tom, abychom toho, koho velmi milujeme, před tímto neštěstím uchránili.

Před čím nás Pavel tak naléhavě varuje? Před přizpůsobováním se okolnímu světu, protože se v tom skrývá veliké, až smrtelné nebezpečí: ztráta rozlišovací schopnosti, něco jako zelený zákal; takto postižený přestává poznávat Boží vůli, není už schopen rozpoznat, co je vlastně dobré a co je zlé, co se Bohu líbí a co se mu nelíbí. Co tedy bude dělat? To, co se líbí jemu, bez ohledu na to, co na to říká Bůh. Není to jádro bolestné situace, která dnes postihla církev?

Tělo žádá proti duchu a duch proti tělu. Ale jestliže duch žádá proti tělu, neznamená to, že toto tělo omezuje nebo poškozuje. Duch byl dán tělu, aby je vedl k naplnění všech jeho oprávněných tužeb. Je hrubou urážkou Boha, jestliže se na něho díváme jako na nepřejícího despotu, který nás chce omezovat a trápit. Pro názornost: může někdo pokládat dopravní značení, které používá správa silnic, za šikanování řidičů? Není to velmi užitečné a nezbytné opatření pro bezpečí a plynulost silničního provozu?

Bůh, nejvyšší blažený, nás stvořil podle sebe, tedy k radosti a ke štěstí. Ví velmi dobře, co stvořil, ví, jak byl jeho tvor hříchem narušen, ví, co potřebuje. Právě proto, že prvním hříchem byla porušena ona původní harmonie, z jaké se těšili Adam a Eva před svým pádem, potřebujeme od Boha takové pokyny a směrnic, které obnovují původní rovnováhu a udržují nadvládu ducha nad tě-

lem. To, co od nás požaduje, chce proto, že je to pro naše štěstí nezbytné. Přitom ke každému svému požadavku nabízí tomu, kdo upřímně usiluje zachovat jeho vůli, také všechny potřebné milosti a pomoc.

Nesmíme proto ani v nejmenším napodobovat lidi tohoto světa, kteří se zcela mylně domnívají, že když opustili víru v jediného pravého Boha, zbavili se velkého břemene přikázání a uvolnili si cestu k radostnému životu. Protože Boha nechtějí znát, vůbec neví, ke komu se to obrátili zády. Co všechno však musí vynaložit, aby si opatřili všechna potěšení podle svých představ! Jenže čím větší doušky lokají tuto svou náhražku, tím větší kocovina jim po ní zůstává. Vůbec už nevidí, že ve své slepé honbě za radostí šlapou právě po tom, co jim bylo dáno, aby jejich radost byla úplná. Svět zaplavuje falešné cetky a lízátka, které se svou nabídkou i na nás doléhají ze všech stran. Apoštolova naléhavá výzva, abychom se tomuto způsobu života nepřizpůsobovali, abychom jej neapodobovali, je dnes ještě mnohem naléhavější, než byla v době, kdy to napsal, protože důsledky jsou katastrofální. Kdybychom žili podle Boží vůle, náš „strom života“ by vypadal jako graf č. 1 (viz str. 12). Ale protože žijeme podle svých chťičů, vypadá jako graf č. 2 (viz str. 12). Je to strom vymírajícího druhu.

My přece máme všechny možnosti žít opravdu radikálně odlišným způsobem života. Jak ukazuje příklad sestry Valappily (str. 10), naše křesťanská radost může být dokonce tak překypující, že ji nejsme v sobě schopni udržet a stane se darem, který se z nás přelévá na naše bližní.

V čem je naše pravá radost? V tom, že můžeme žít v osobním a nejdůvěrnějším společenství s nejlepším a nejdobrotivějším Otcem. To musí být naše první ranní myšlenka. Každodenní život nás

Dokončení na str. 13

Svatá Klára a její komunita

Katecheze Benedikta XVI.

při generální audienci 10. srpna 2011

Draží bratři a sestry! V každé epoše muži a ženy, kteří zasvětili svůj život Bohu v modlitbě jako mniši a mnišky, usadili své komunity na zvláště krásných místech, na venkově, na pahorcích, v horských údolích, na březích jezer nebo přímo na malých ostrovech. Tato místa spojují dva důležité prvky kontemplativního života: krásu stvoření, která odráží krásu Stvořitele, a ticho, zaručené odstupem od měst a velkých rušných cest. Ticho je podmínkou prostředí, které nejvíce prospívá usebranosti, naslouchání Bohu, meditaci. Již samotný fakt vychutnávání ticha, dát se, tak říkajíc, „naplnit“ tichem, nás disponuje k modlitbě. Velký prorok Eliáš na hoře Oreb, tzn. na Sinaji, byl přítomen silnému větru, pak zemětřesení a nakonec ohnivým bleskům, ale nerozeznal v nich Boží hlas; poznal jej teprve v lehkém vánku (srov. 1 Kr 19,11-13). Bůh hovoří v tichu, ale je třeba umět mu naslouchat. Proto jsou kláštery oázami, ve kterých Bůh mluví k lidstvu; v nich se nachází klášterní dvůr, symbolické místo, protože je to uzavřený prostor, ale otevřený k nebi.

Zítřejší, draží přátelé, slavíme památku svaté Kláry z Assisi. Proto bych rád připomněl jednu z těchto „oáz“ ducha, zvláště drahou františkánské rodině a všem křesťanům: malý konvent sv. Damiána umístěný trochu za městem Assisi uprostřed olivové zahrady, která se svažuje směrem k Santa Maria degli Angeli. Blízko tohoto kostelíka, který František opravil po svém obrácení, usadila Klára a její první družky svou komunitu a žily zde v modlitbě a v drobné práci. Na-

zývaly se „chudé sestry“ a jejich „životní forma“ byla stejná jako u menších bratří: zachovávat evangelium našeho Pána Ježíše Krista (*Řehole sv. Kláry*, I, 2), zachovávat jednotu vzájemné lásky (srov. *tamt.*, X, 7) a zachovávat zvláště chudobu a pokoru podle Ježíše a nejsvětější Panny (srov. *tamt.*, XII, 13).

Ticho a krásná místa, na kterém žije mnišská komunita – krásná prostá a přísná – představují odlesk duchovní harmonie, kterou se sama komunita snaží realizovat. Svět je poset těmito oázami ducha, některé jsou velmi starobylé, zvláště v Evropě, jiné novější, jiné byly zrekonstruovány novými komunitami. Když se díváme na věc duchovní optikou, tato duchovní místa jsou strukturou, která drží svět! A není to náhoda, že mnoho osob zvláště v době volna navštěvuje tato místa a zastavují se zde na několik dnů: také duše, díky Bohu, má své potřeby.

Připomínáme si tedy svatou Kláru. Ale vzpomínáme také na jiné postavy světců, kteří nám ukazují smysl obrácení našeho zraku k „nebeským věcem“, jako sv. Edith Stein, Terezii Benediktu od Kříže, karmelitánku a spolopatronku Evropy, kterou jsme slavili včera. A dnes, 10. srpna, nemůžeme opomenout svatého Vavřince, jáhna a mučedníka, se zvláštním přáním především Římanům, kteří ho vždy uctívají jako jednoho ze svých patronů. A nakonec obracíme svůj pohled k Panně Marii, aby nás naučila milovat ticho a modlitbu.

Bollettino Vaticano
10. srpna 2011

Překlad -lš-

Věci božské a lidské

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Zapři sám sebe a vezmi svůj kříž.

Dříve než se dnes setkáš s Pánem, zastav se u apoštola Pavla. To, co ti chce Pán říci, nemůžeš přijmout nepřipraven. Před týdnem sis měl živě uvědomit, kým je Syn člověka. To je důležité, abys mohl pochopit a přijmout, kým jsou ti, kteří ho následují. Ani jedno ani druhé ti nemůže zjevit tělo a krev⁽¹⁾. Jedná se o pravdy, které jsou zcela cizí tomuto světu. Apoštol tě proto zapřísahá, abys byl nadále připraven a pevně rozhodnut nesmýšlet tak, jak smýšlí svět. Je pro tebe důležité, aby ses ani nepokoušel jej napodobovat. Jeho příkladu se máš zcela uzavřít, abys byl schopen rozeznávat, *co je Boží vůle*, protože jediné to je *dobré, bohu libé a dokonalé*.

Vystoupilo již mnoho učitelů a mistrů a přitáhli za sebou řadu svých následovníků. Ale ti zůstali pouhými jejich epigony. Pánovo pozvání je zcela jiného druhu. Právě o tom chce dnes Ježíš s tebou rozmlouvat. Pros Ducha Svatého, aby obnovil tvou mysl.

S posláním Mesiáše, ke kterému se Pán přihlásil, je spojen úkol a cesta, která vede ke spáse. To je ovšem nevyhnutelná cesta kříže. Pán se ti představuje jako vševědoucí Bůh, který od počátku zná, co ho čeká mezi Getsemanskou zahradou a Kalvárií. Umíš si to představit? Stále nosí před svým duchovním zrakem podrobný obraz budoucího bolestného utrpení, tedy něčeho, o čem lidé nechtějí raději ani slyšet. A to nejen lidé tohoto světa. Jak reagují jeho nejbližší přátelé na zprávu, že *Syn člověka musí mnoho trpět od starších, velekněží a zákoníků? Nepochopili to*. Ale ve svém nitru se domnívají, že věci rozumějí dokonce lépe než jejich Mistr. Když nechápali podobnosti o koukolu, žádali: *Pane, vylož nám to podobností*.⁽²⁾ Tentokrát nehledají pro sebe poučení. Naopak. Petr, který si zvykl být mluvčím celé družiny, neobrací se na Pána se žádnou otázkou, ale pokládá za nezbytné, aby mu **domluvil**. Jak je to možné? Nejedná jistě ze zlé vůle. Chtěl by toto „nedorozumění“ vyřídit dokonce mezi čtyřma očima. Vzpomeň si na události, které tomu bezprostředně předcházely: zázračné nasytění, noční bouře na moři, Petrovo vyznání: *Ty jsi Pomazaný, Syn živého Boha*.⁽³⁾ Je to jen několik minut, co Pán Šimona za jeho slova dokonce blahoslovil. Tento apoštol

nyiní přesto se svým Pánem překvapivě **nesouhlasí**. I když mu sám nebeský Otec zjevil pravdu o svém Synu, neustoupily z jeho mysli představy, které má o svém Mistrovi, neumí si představit, že by jeho Pána mělo čekat utrpení. Proč by měl jeho Pán trpět? Kudy chodí, odstraňuje utrpení. Copak nebude jeho království královstvím bez bolesti? A tak nikoliv přesto, ale **právě proto**, že viděl jeho zázraky, že ho pokládá za živého Boha, právě proto, že se mu dostalo uznání, pokládá za svou povinnost, aby vyslovil své námitky. Čím blíže se cítíme Bohu, tím autentičtější nám mohou připadat naše vlastní představy o něm. Bůh, a utrpení? Využij tohoto podnětu k zamyšlení nad svými postoji. Není ti Petrův přístup známý z vlastní zkušenosti? Nebereš si také Pána stranou, abys mu domluvil: „Bůh uchovej, Pane, jak bys mohl něco takového vyslovit v dnešní době? Vždyť jsi nám ukázal, jak jsi mocný. Proč bys nám nemohl vyjít vstříc a vyhovět našim představám a současným nárokům?“ Není to řeč tak mnohých, kteří by nejraději podrobili Boží slovo své vlastní revizi?

Ačkoliv se Petrovi zdá jeho argumentace zcela jasná a logická, všechny jeho námitky, výhrady a návrhy jsou i pro všemocného a dobrotivého Ježíše naprosto nepřijatelné. Jak to? Protože *sledují věci nikoliv božské, ale lidské*. Ježíš nepřišel mezi nás dělat divy a zázraky proto, aby nám ulehčily a zpříjemnily život a odstranily všechno, co nám připadá obtížné a nepohodlné. Ježíš nám svými skutky dokazuje, že je všemohoucím Pánem všeho toho, co existuje. Za jeho jednáním máš poznávat existenci řádu, který platí, i když překračuje tvé chápání. Oceán božské logiky se nemůže vejít do důlku tvého lidského uvažování. Přijmi pokorně skutečnost, že jeho plány s tebou přesahují ve skutečnosti všechno, co si můžeš představit, a kdykoliv tě Ježíšův návrh překvapí, nebo dokonce zaskočí, nepochybuji ani v nejmenším o jeho všemohoucí dobrotě. To jediné, co potřebuješ pochopit, je skutečnost, že mu **můžeš bezmezně důvěřovat, i když nechápeš**. Tvé budoucí štěstí i cestu k němu bys žalostně zredukoval, kdybys je chtěl omezit podle svých představ na něco lidsky pochopitelného.

Ježíš tě zve, abys šel za ním nikoliv jako epigon, který ho jen napodobuje. Zve tě ke **spoluúčasti** na svém nynějším i budoucím životě. Vzdej se iluze, že by bylo lépe, kdybys šel za ním po nějaké své vlastní, třeba sebelépe pojaté cestě. Chceš-li přijít za ním, musíš **zapřít sám sebe**, dát zcela stranou svou lidskou koncepci, jakkoliv vymyšlenou.

Liturgická čtení

1. čtení – Jer 20,7-9

Svedl jsi mě, Hospodine, a dal jsem se svěst; byl jsi silnější než já a přemohl mě! Cely den jsem na posměch, všichni se mi vysmívají. Kdykoliv mluvím, musím křičet, ohlašovat násilí a zpusťování; Hospodinovo slovo se mi stalo pohanou a posměchem po celý den. Řekl jsem si: „Nebudu se již o něho starat, nebudu již mluvit jeho jménem.“ Tu se Hospodinovo slovo stalo v mém nitru hořícím ohněm, zavřeným v mých kostech; snažil jsem se ho snést, ale nebylo to možné.

2. čtení – Řím 12,1-2

Pro Boží milosrdenství vás, bratři, vybizím: přinášejte sami sebe v oběť živou, svatou a Bohu milou! To ať je vaše duchovní bohoslužba. A nepřizpůsobujte se už tomuto světu, ale změňte se a obnovte svoje smýšlení, abyste dovedli rozeznat, co je vůle Boží, co je dobré, bohu libé a dokonalé.

Evangelium – Mt 16,21-27

Ježíš začal svým učedníkům naznačovat, že bude muset jít do Jeruzaléma, mnoho trpět od starších, velekněží a učitelů Zákona,

Dokončení na str. 12

Vždyť jeho *milost je lepší než život*⁽⁴⁾. Musíš jako on **vzít na sebe svůj kříž** a nést jej, nikoliv co nejpohodlněji přepravit. Ježíš, který tolika lidem ulehčil v jejich bolestech, nepoužil nic ze své moci, aby si svou cestu jakkoliv zjednodušil a usnadnil, nýbrž vypil svůj kalich až do dna, aniž by přišel o svou moc a svou důstojnost. I ve stavu úplného pokorenění a lidské bezmocnosti mohl prohlásit zcela po pravdě: *Ano, já jsem král*⁽⁵⁾. Král, který může ze své moci vyhlásit: *Ještě dnes budeš se mnou v ráji*.⁽⁶⁾ O to všechno bys chtěl svým přemlouváním připravit nejen jeho, ale i sebe. Omluv se mu za svou smělost a poděkuj za jeho velkodušnou nabídku a možnost spolu s ním přinést sám sebe *v oběť živou, svatou a Bohu milou*.

Kříž není cíl, nýbrž cesta. Ježíš přece neskončil na kříži. Jeho vítězná sláva je v tom, že se k Otci nevrací sám, ale spolu s těmi, za které na kříži *posvětil sám sebe*⁽⁷⁾. Ani ty nemáš přijít sám. Dodej si důvěry a pros Ukřižovaného: *Pane, jsi-li to ty, rozkaž, ať přijdu k tobě*.⁽⁸⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Mt 16,17; ⁽²⁾ Mt 13,36; ⁽³⁾ Mt 16,16;

⁽⁴⁾ resp. žalm 63; ⁽⁵⁾ Jan 18,37; ⁽⁶⁾ Lk 23,43;

⁽⁷⁾ srov. Jan 17,19; ⁽⁸⁾ Mt 14,28.

Apoštolka úcty k Ježíšovým Ranám (2)

Text vypráví o duchovním životě prosté řeholnice z řádu Navštívení Panny Marie v Chambéry, která žila v letech 1841-1907: sestry Marie Marty Chambonové. Je to život skrz naskrz charismatický, původem, povoláním, nejvyššími mystickými zážitky, přijatý a naplněný zvláštním „posláním“.

Pobožnost k svatým Ranám

Současně s tím Ježíš rozmnožoval svá zaslíbení: *Pro tuto úctu vyplním vše, oč budu požádán. Ti, kteří uctívají mé Rány, budou mít pravé poznání Ježíše Krista.*

Jednoho dne sestra M. Marta zděšená hříchy, jimiž je naplněna země, zvolala: „Ježíši, smiluj se nad svými dětmi, nehleď na jejich hříchy!“ Pán Ježíš jí proto naučil této střelné modlitbě, kterou měla často opakovat: **Můj Ježíši, odpustění a milosrdenství pro zásluhy tvých svatých Ran!**

A dodal: *Mnozí zakusí účinnost této modlitby... Vyslovena v blízkosti nemocných uzdraví duši i tělo... Smrt nepostihne duši, která skoná v mých svatých Ranách; ony dávají život.*

Hříšník, který řekne: **Věčný Otče, obětuj ti Rány našeho Pána za uzdravení našich ran**, obdrží milost obrácení.

Jindy podal tento pokyn: *Toužím, aby kněží dávali často tuto modlitbu jako pokání ve svatě zpovědi.*

Někdy Ježíš ukazoval jen jednou svoji Ránu. Jednou odhalil svou pravou nohu a řekl: *Jak velice máš uctívat tuto ránu a skrýti se v ní jako holubice!*

Jindy pokynul levou rukou: *Vezmi z mé levé ruky zásluhu pro duše, aby byly na věčnosti po mé pravici.*

Zvláštní úctu smíru a lásky vyžadoval ke své hlavě korunované trním: *Moje trnová koruna mi způsobila větší utrpení než všechny ostatní rány. Bylo to pro mě nejkřutější utrpení po zahradě Getsemanské... Moje trnová koruna ozáří celé nebe a všechny duše blažených.*

Ke kontemplaci o sobě nabízela také vidění posledního soudu: vyvolené duše se hrnuly do náruče Spasitele a ostatní padaly do pekelné propasti. Když sestra vyprávěla o těchto viděních, celá se přitom třásla hrůzou a plakala.

Stojí za zmínku také okolnost, že když Ježíš sestře ukazoval své Rány, někdy k povzbuzení jejího soucitu a úcty, představoval je otevřené a krvácející, v celé drsnosti. Jindy naopak, aby jí posílil, ukazoval Rány zářící takovým jasem, že nemohla takovou zář snést. Nejživější světlo vycházelo z koruny a ze srdce. Přitom jí říkal: *Moje dcero, hle, co je ti vyhrazeno k vidění... Když je budeš uctívat po celý život, budeš je takto nazírat po celou věčnost.*

Sestra M. Marta pak měla jediné přání – probudit na celém světě soucit lásky a vděčnosti k ukřižovanému Ježíši a úctu k jeho svatým Ranám.

Dne 17. října 1867 nadiktovala své matce představené Terezii Evženii svým jménem toto prohlášení: *„Já, sestra M. Marta Chambonová, slibuji našemu Pánu Ježíši Kristu, že se budu každé ráno obětovat ve spojení se svatými Ranami božskému Otci za spásu celého světa a za dobro a zdokonalení naší komunity... Budu se Mu klanět ve všech srdcích, která přijímají svatou Eucharistii, budu Mu děkovat za jeho ponížení, že vstoupil do tolika srdcí, tak málo připravených... Slibuji našemu Pánu, že každých deset minut – s přispěním jeho milosti a v duchu poslušnosti k Němu – budu nabízet svaté Rány věčnému Otci a spojím v tom všechny své úkony s úmysly jeho Nejsvětějšího Srdce pro triumf jeho svaté Církve, za hříšníky, za du-*

še v očistci, za všechny potřeby naší komunity, noviciátu a našeho ústavu, na usmíření všech nedostatků, ke kterým zde dochází. To všechno z lásky a bez hříchu provinění v případě, že zapomenou.“

Stigmata

Její život byl trvalá obět a ustavičná modlitba. Byla vždy usebraná, zrak sklopený a z její tváře bylo možno číst viditelně její spojení s Bohem.

Pán se jí stále zjevoval a rozmnožoval její horlivost a chtěl, aby Ho ve všem následovala.

Nakonec jí dal také vnější znamení tohoto napodobování a vtiskl do jejího těla stigmata.

Na svátek Nejsvětějšího Srdce 12. června 1874 se jí zjevil a ihned ucítila, jak horké železo proráží její levou nohu.

Představené napsaly: *„Byla to velmi hluboká rána o šíři mince pěti centesimů, velmi bolestivá, která hojně krvácela.“*

Za dva týdny se totéž stalo s pravou nohou, že sotva mohla chodit. Sestru M. Martu přepadl strach, že by to všechny sestry mohly zpozorovat, a prosila, aby tyto fenomény byly pouze vnitřní. Obdržela to teprve za několik měsíců v listopadu, kdy se rány značně zmenšily a slabě krvácely pouze v pátek.

V květnu následujícího roku začaly rány hojně krváct třikrát v týdnu a ona znovu žádala Pána, aby změnil tuto vnější náznornost za méně nápadný způsob. Rány tedy zmizely, nebylo vidět jizvy, ale krev se jí hrnula do hlavy s takovou intenzitou, že jí to působilo kruté dlouho trvající bolesti.

Pán chtěl tímto způsobem ukázat, že chce mít nad její duši absolutní vládu, aby byla „celá jeho“.

Marie Marta Chambonová

Z toho důvodu chtěl, aby po dobu čtyř let byla Nejsvětější Eucharistie jejím jediným pokrmem. Když jí představené přinesly „trochu oslazeného vína nebo jiné posilnění, hned cítila nevolnost“.

Během tohoto dlouhého období „naše mladá sestra“ – napsala představená – „se těšila pevnému zdraví a cítila se silnější, než když požívala svůj pokrm. Pere, vytírá podlahu, je úžasná! A nakonec říká, že je velmi spokojená, že necítí žádnou slabost a že pracovala s velkou lehkostí.“

Ve skutečnosti někdy pocítovala, že jí docházejí síly, ale řekla to jen Ježíši, který jí odpovídal tím, že jí otevřel své zářící Srdce: *Hle, to je tvoje síla. Pojď a vezmi si Mne. Budu jako olej, který se rozlije a posílí tvé údy. Živ se mými Ranami.*

Teprve po čtyřech letech, když ho sestra M. Marta prosila, aby jí dovolil účastnit se života komunity, Ježíš ustoupil a pokrm již nepůsobil nevolnost.

Představené o tom zaznamenaly: *„Již několik měsíců nás žádala, aby mohla jíst normální jídla. – Odpověděly jsme, že je třeba zjistit, zda to Ježíš chce; dávaly jsme jí po osm dní stravu. Polévka, kterou snědla, jí působila strašné utrpení a musely jsme v tom ustát. Abychom se ujistily o Boží vůli, začaly jsme 20. září 1873 zkoušku s pokrmem, který jí už nepůsobil nevolností, takže po několika dnech mohla jíst stravu v refektáři.“* Přicházela vždy ke stolu s nesmírným potě-

šením, že může v tom následovat komunitu. Ale od doby eucharistického režimu jí zůstala odpoutanost ode všeho, co nebylo Boží.

Sestra Marie Marta a Ježíšek

Po těchto jejich posledních zážitcích, o kterých jsme vyprávěli, by si někdo mohl myslet, že vedla jen přísný kající život v modlitbě a pokání.

Ona se však mohla nadále radovat také ze společnosti Ježíše jako dítěte a měla s ním rozkošná intimní setkání nejen při svatém přijímání. Jezulátko mělo zálibu v této duši, která zůstávala tak prostá a neposkvrněná.

„Její důvěra je prostá a přímo dětská,“ napsala představená, „obracela se na Pána jako dítě k nejlepšímu tatínkovi.“

Kromě toho, že se sestra M. Marta soustřeďovala na pokorný život bolestného smíru ukřižovaného Ježíše, vedla současně život prostý, čistý a radostný ve společnosti Jezulátka.

Pomáhal jí nejen v jejích potřebách duchovních, ale i časných. Když se cítila velmi unavená nebo se déle zdržela se svou prací, volala Ho na pomoc, a On vždy přiběhl.

Jednoho dne se cítila velmi špatně a byla s prací velmi pozadu, ale místo, aby hledala nějakou pomocnici pro svou práci, zvolala: „Dobrý Ježíši, vidíš, jak na tom jsem. Co mám dělat?“ Ihned se dostavilo nádherné dítě ve věku asi sedmi let a řeklo: *Chceš-li, mohu ti pomáhat já.*

Brzy bylo všechno v pořádku: stoly prostřené, nádobí umyté a jídlo pro chovanky připravené. Za hodinu byla sestra M. Marta volná a mohla jít na společnou lekci.

Ježíš se jí často nabízel spontánně sám a říkal: *Nežádej nikoho o pomoc, já sám ti pomohu.* Řekla Mu, co je třeba udělat, a pak jen žasla, jak bylo v krátkém čase vše hotovo.

Její prostota byla stále stejná jako v době dětství. Čteme o ní

v rukopise: „Věř, že kdyby v tu chvíli přišla některá sestra, viděla by Ježíška, jak myje talíře, a ji, jak pere, proto zamykala dveře, aby nikdo neviděl, co se na tomto požehnaném místě děje.“

Ostatní sestry se nepřestávaly divit, kolik práce zastane jedna služebná sestra, ale jistě si neměly představit pravou příčinu.

Sbíráni ovoce a plodů bylo pro ni vždy důvodem velké duchovní radosti, proto se hodně zdržovala v zahradě a zde se hlasitě bavila s Ježíškem. Upozorňoval ji, když bylo třeba jít do chóru: „Pospěš si, už je čas!“ Ona spěchala a zvedala dva košíky plné ovoce, které nasbíral s velkou rychlostí. Říkala Mu: „Dobrý Učiteli, já sama neunesu tak plné koše..., ale když mi pomůžeš, udělám to snadno.“ A tak se vraceli do kláštera a nesli břemeno spolu.

Svým představeným do zápisu řekla: „Moje matko, já jsem Mu tak blízko, jako jsem teď Vaší milosti.“

O jedné Vánocích se jí Ježíšek zjevil v takové kráse, že čas běžel, a ona to vůbec nevní-

mala. Setrvala celou noc v kontemplaci a ráno ji našli v chóru ve stejné poloze jako o půlnoční. Jindy jí Ježíšek pošeptal: *I kdybych neměl žádné jiné srdce, ve kterém bych nacházel svou rozkoš, a všechna ostatní mi byla nevděčná, nebylo by mi zatěžko přijít na zem...*

Tak důvěrně se sestra M. Marta nestýkala pouze s Ježíšem, ale i s Marií. Když se jí kdysi jedna sestra zeptala, zda miluje svatou Pannu, odpověděla: „Ó, tato dobrá Matka! Jistěže ji miluji.“ V rukopisech je často poznámka, že kromě vidění Ježíše vidala i jeho svatou Matku.

Svatá Panna jí všechno oplácela s něžnou láskou; když jí o něco prosila, ukázala se jí s úsměvem a „velmi spokojena“, jak říkala sestra M. Marta ve své spontánnosti. Jednoho dne jí Maria řekla: *Pamatuji, že jsem tvoje Matka. Utíkej se ke mně s bezmeznou důvěrou, a budeš vyslyšena.* A sestra se tímto doporučením vždy řídila. Představená napsala: „Když jsme jí svěřily zvláštní záležitosti a zdálo se, že Pán je k prosbám neob-

lomný, obracela se na věčného Otce, nebo ještě častěji na Neposkvrněnou Pannu, od které zpravidla vždy obdržela, po čem toužila.“ A to nebyly jen prosby v nadpřirozených záležitostech, ale také ve věcech mnohem obyčejnějších. Jednou, když komunita prosila o trochu pěkného počasí po velkých deštích, obrátila se na Madonu: „Vidíš, že jsme nic nepořídily, přimluv se za nás.“ Ještě ten den začalo nádherné počasí.

Z pobožností dávala přednost modlitbě růžence, protože, jak říkala, „je Marii milá a velmi účinná“.

Během duchovní obnovy v roce 1870, když se sestry v době rekreace modlily růžencem, Maria jí řekla: *Sestry, které se utíkají k růženci, mi působí velkou radost; ty které se ho modlí s velkou horlivostí, budou patřit jednou k mému průvodu.*

Když se jednou celá komunita modlila růžencem, bylo jí dopřáno, aby „viděla“ četné milosti, které Ježíš vyhradil rodinám za modlitbu ke cti jeho Matky.

Také Maria jí občas připomínala „poslání“, které jí bylo svěřeno. Řekla: *Spása duši se uskutečňuje jen skrze zásluhy Kristova umučení... Chcete-li mě potěšit, vrhněte se k patě kříže mého Syna a obětujte s pokorou jeho zásluhy věčnému Otci na dostiučnění za hříchy všech lidí.*

Někdy jí bylo dopřáno, aby patřila na Svatou rodinu. Po dlouhé extázi řekla své představené: „Moje matko, vracím se z ráje! Nejsem schopna říct, co jsem viděla. Mohu jen říct, že jsem padla na tvář před Svatou rodinou a řekla jsem svatému Josefovi: »Můj dobrý otče, děkuji ti, že jsi v době, kdy jsi byl na zemi, chránil moji sladkou Matku Marii.« Svatý Josef byl »velmi spokojen« a doporučil mi, abych často opakovala střelnou modlitbu: **Ježíši, Maria, Josefe, vám svěřuji srdce své i duši svou.**“

(Pokračování)

Překlad -lš-

VÁŠ JEŽÍŠ JE ZDE! ŽIJE S VÁMI A PRO VÁS!

Od mého vtělení moje přítomnost mezi vámi nikdy nepřestává. Copak může láska k vám vyblednout? Mohu snad jen na okamžik přestat vás milovat? Moje srdce tluče uprostřed vašeho světa a uprostřed vašich srdcí.

A v těch mnoha svatostáncích jsem přítomen skutečně, pravdivě a podstatně.

Můžete žít bez dechu božské lásky? Kamkoliv se obrátíte, tam jsem a nikdy nepřestávám žít s vámi a pro vás. Pochopte přece tuto přítomnost, tento můj život, který je celý láska.

Každý okamžik by mělo vědomí této přítomnosti dávat vašemu srdci křídla a pozvedat je ke mně.

Váš Ježíš žije a je zde! Žije s vámi a pro vás! Je skutečně dostupný! Uctívejte toto tajemství, jásejte a zpívejte a buďte veselí ve skálopevné důvěře: Ježíš je zde, žije, je skutečně stále zde.

Jak jste někdy smutní, když musíte ztratit milovaného člověka. Mne nemusíte nikdy postrádat. Nechte rozehrát svá srdce touto pravdou o mé lásce. Nechte se zapálit, aby se všechna naše srdce stala jednotou lásky v pravdě mé zářivé přítomnosti.

Pán Ježíš k sestře Františce Marii od Ukřižované lásky
-sks- 15/2011

Ježíšova poselství P. Ottaviovi Michelinimu (5)

**PŘÁTELE
A SPOLUVYKUPITELÉ**

26. srpna 1975

Jak jsem ti řekl, Mně patří všechno: svět viditelný i neviditelný.

Všichni a všechno Mi patří, všechno je stvořeno skrze Mne a beze Mne nevzniklo nic z toho, co existuje. Ale jak jsem ti už řekl, zvláštním způsobem Mi patří kněží.

Kněží jsou moji spoluvykupitelé: obdařeni tajemnou nadpřirozenou mocí, musí udržovat ke Mně vztah zvláštní důvěrnosti. Nenazývám je služebníky, ale přáteli.

Můj synu, je málo kněží, kteří pochopili váhu tohoto vztahu, mého skutečného přátelství. Je proto málo těch kněží, kteří jsou si vědomi odpovědnosti a nutnosti být nezastupitelně solidární ve víře a v lásce, jaká má panovat mezi Mnou, Mistrem a Vykupitelem, a mými přáteli spoluvykupiteli.

Je málo těch, kteří pochopili, že mezi Mnou a nimi musí být vzájemná výměna sil a energie. Já se jim daruji zcela a bezvýhradně a oni by se měli zcela a bezvýhradně darovat Mně.

Když tato absolutně nenahraditelná a podstatná vzájemná výměna schází, moji služebníci jsou duchovně mrtví. Ta smrt je hniloba, která infikuje a hubí duše. Mnozí si nejsou vědomi důsledků, které z toho plynou.

Tím, že je přerušena životní míza, z mého služebníka, přítele a spoluvykupitele se stává společník Satana, stává se tím, čím je démon, a plní skutky démonů.

Necitelnost mnoha mých služebníků k pohoršení odmítání Boha, k všeobecnému odpadlictví, pasivita, s jakou přihlížejí ztrátě tolika duší, jsou skutečně drásavou ranou mého milosrdného Srdce.

Ty Mi namítneš, že mnozí jsou v pohybu. Zmítají se, ale nepohybují se správným směrem. Kdyby alespoň pocítovali potřebu prosit Mě o obrácení, které neodpírám nikomu, kdo Mě o to žádá s pocitem živé víry a upřímné pokory.

Nemilují Mě

Je pravda, že jsou ještě svatí kněží, ale je jich málo. Chybějí správní zpovědníci a duchovní vůdci.

Můj synu, kdybych ti mohl dát pochopit do hloubky, kolik to duší sotva ještě živých živou jako nemocné rostliny; žlutnou pro nedostatek osvětleného duchovního vedení. Dokonce i v kláštěrech mezi zasvěcenými dušemi schází účinné duchovní vedení.

Jsou zde duše, které, kdyby byly dobře vedeny, dosahovaly by nejvyšších vrcholů svatosti. Kdo nemiluje, zůstává ve smrti.

Mnoho mých kněží je ve smrti, protože Mě nemilují, protože Mě nechtěli poznat.

REBELANTŠTÍ ŘEHOLNÍCI

Švýcarský kapucínský kněz Walter Ludin, který na svých internetových stránkách systematicky útočí proti Římu, si vzal k těmto invektivám na pomoc výroky jiného řeholníka, jezuity Friedhelma Hengsbacha. Cituje z jeho knihy, aby dokázal, že věřící už nechtějí být „poslušné ovečky“ a požadují „přestavbu autokratického církevního režimu“. Čekat na reformy shora (od biskupů) je stejně ponižující a nedůstojné jako kolektivní žebrota. Kdo prý může bránit Božím lidu, aby se začal sám organizovat a prohlásil se za reálně existující katolickou církev? Feudální struktury už všude padly, proč by neměly padnout i v katolické církvi?

Příznačné je, že kapucíni jsou ve Švýcarsku na vymření, právě zavírají jeden svůj 420 let starý klášter.

LISABONSKÝ PATRIARCHA POZVÁN DO ŘÍMA

Fatimská garance pravověrnosti pro Portugalsko už pravděpodobně vypršela. Z Lisabonu přišla zpráva, že tamní kardinál José da Cruz Policarpo, lisabonský patriarcha, prohlásil, že nepodporuje svěcení žen jen proto, že je to silná církevní tradice, světit pouze muže. Byl pozván do Říma „na kobereček“.

Kath-net

Svatý Jan říká: „Do vlastního přišel, ale svoji ho nepřijali.“ Ale to, že Mě do svého srdce nepřijímají moji vyvolení, to je nesmírný hřích.

Když se na lásku odpovídá chladem a nespravedlností, je to velká rána zasazovaná ustavičně mému milosrdnému Srdci.

Byl jsem odmítnut, ještě když jsem byl v mateřském lůně, a jsem vyháněn pryč od mých služebníků, které jsem si vyvolil z nekonečné lásky.

Důstojností a mocí jsem své kněze postavil výše než samotné šiky andělů.

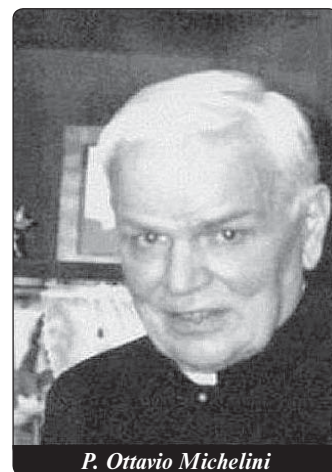
Vydal jsem se jejich libovůli. Udělil jsem jim božskou moc odpouštět hříchy, proměňovat chléb a víno v moje Tělo a Krev, Duši a Božství.

Kdo mohl předpokládat, že to zajde až tak daleko?

Můj synu, miluj Mě hodně, odčiňuj tuto strašnou nevděčnost: daruj Mi sám sebe, se vším, co máš, se vším, co jsi. Odčiňuj, synu, odčiňuj za ty nespočetné Jidáše, kteří Mě denně zrazují.

Přijmi utrpení

Moji služebníci tápou v temnotách, hříšně ignorují to, komu vycházejí vstříc. Nepřijali s vědo-

P. Ottavio Michelinimu

mu odpovědností tak četné zásluhy mé Matky. Měli s nesrovnatelnou jasností vzdělat věřící. Ale kdepak! Předsudky, pýcha, lidské ohledy, nevěra je zaslepily.

Jaké je to krvácení zasvěcených duší!

Kolik je to stále Jidášů!

Kolik krve, kolik krve bylo prolito... Kolik času měli a kolika událostem byli přítomni! Španělská revoluce, pronásledování v komunistických krajinách, neposloužilo to k ničemu nebo jen velmi málo. Krize víry je zmaterializovala do té míry, že ne jeden z nich dokonce ztratil křesťanský smysl života.

Jak mohou tito moji kněží, které přes to všechno chci zachránit, bránit duše proti Satanovi, jestliže se stali ďáblými návnadami?

Ignorovali opakovaně výzvy mého Zástupce na zemi. Nemilovali mého Zástupce – tak jak by mohli vychovávat duše k lásce k mému Náměstkovi, moji lásce!

Synu, jaká je to spoušť! Modli se, napravuj, přijímej utrpení za spásu těchto mých služebníků.

Žehnám ti, můj synu, miluj Mě!

MLČET A OBĚTOVAT

27. srpna 1975

Můj synu, opakuj ti to podruhé: snaž se o tom přesvědčit a nepochybuj.

Když se modlíš, když píšeš to, co ti říkám, Satan dělá všechno, aby tě rušil a odvedl tě od tvé práce, aby tě udělal netrpěli-

NEZÁKONNÝ NÁTŁAK NA VLÁDY

Delegace Evropské unie vyvíjejí nezákonný nátlak na jihoamerické vlády, aby liberalizovaly své protipotratové zákony. Jedná se o Salvador, Kostariku, Chile, Brazílii, Bolívii a Argentinu. V posledních třech letech prosazují evropské delegace sexuální záležitosti tzv. reproduktivního zdraví, což je především potratová praxe. Piero Tozzi, právní expert z „Alliance Defense Fund“, tj. Sdružení na ochranu svobody mínění a náboženství, prohlásil, že v mezinárodním právu neexistuje žádné „právo“ žen na potrat. Delegace a její agenti překračují svou kompetenci, když požadují, aby svrchované státy měnily své zákonodárství na ochranu nenarozeného života.

ZÁKAZ PROTIPAPEŽSKÉ DEMONSTRACE

Město Berlín zakázalo protipapežskou demonstraci, která se měla konat u Brandenburské brány v době papežské návštěvy. Organizátory jsou homosexuálové a lesbičky spolu s levičovými skupinami a propotratovými iniciativami. Jako důvod uvádějí úřady ohrožení bezpečnosti. Organizátoři očekávali účast 10–50 tisíc lidí.

Kath-net

vým, a pokud se mu to podaří, namyšleným.

Satan má hřích pýchy: je v pýše a setrvává v ní navěky. Je třeba ho porážet opačnou ctností: pokorou.

Kdybys dnes večer místo toho, abys podléhal netrpělivosti, uskutečnil v úkonu pokory „mlčet, přijmout, trpět, obětovat“, porazil bys Satana umrtvením svého „já“.

„Já“ je pýcha a Satan, rozelený a pokořený, by brzy pustil svou kořist. V tomto případě kořistí jsi byl ty, protože on mířil na tebe a posloužil si osobou X.

Řekl jsem „pokořený“, protože nic ho tak neumrtvuje jako úkon pokory. Hanba, že je poražen od člověka, který je přirozeností nižší než on, ho vzteká a zraňuje.

Jak nehorázně chybují ti, kteří (zmaterializovaní, a tedy zaslepení ve jménu své osobnosti, tj. vlastního „já“, nádoby pýchy, prázdnoty a předsudků) podporují a žijí tyto vášně, sekundují Satanovi v jeho pustošící činnosti v duších.

Kníže lži představuje jako sílu to, co je ve skutečnosti slabost, a jako slabost to, co je síla; tímto způsobem je mnoho duší svrženo do záhuby.

Ty, synu, se můžeš přímo svou rukou dotýkat lenosti a vidět hloupost těch, kteří se tak

snadno nechají polapit do léčky. A přitom nechybělo moje varování, nechyběl příklad můj a mé i vaší Matky, příklady světců.

Základní ctnost

Neřekl jsem vám: „Učte se ode Mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce“? Vyplatí se vynaložit více síly a umrtvovat vlastní já, než podniknout cokoli jiného. Satan má hřích pýchy, pýchy, kterou naočkoval člověka, aby hřešil; vítězstvím člověka je porazit Satana mocnou zbraní účinné pokory. Pokora je základní ctnost, bez ní není žádného duchovního pokroku, bez ní není možno budovat Boží království v duších.

Přemýšlej, rozjímej, uvažuj, jak velká je tato ctnost. Satan se bojí pokorných, protože pokorní ho vždy porážejí.

Můj synu, tvůj Ježíš, nekonečný oceán Lásky, je nasycený láskou, ale lidé jsou zatíženi hmotou, do které se ponořili, jsou neschopní Mě nyní vidět a pochopit, a ještě méně jsou schopní Mě milovat.

Miluj Mě, synu, miluj Mě za nesčetné křesťany, za tolik, tolik kněží, kteří Mě nemilují, za zmaterializované profesionály hodnot mého vykoupění. Žehnám ti.

(Pokračování)

Překlad -lš-

P. Bernward Deneke FSSP

Zákon a řád

Je možné a je dovolené brát na církev stejná měřítka jako na rodinu, hospodářský podnik nebo politickou stranu?

Je nesporné, že církev je zařízení zcela jiného druhu a liší se podstatně od lidských společenství a svazů. Nicméně je třeba přiznat, že jsou zde také určité podobnosti, protože jako útvar založený Božím Synem není sice ze světa, ale je ve světě (srov. Jan 17,14.16). Její božsko-lidský charakter se vyznačuje tím, že nadpřirozený obsah je uchován v přirozených nádobách. Neviditelná milost a viditelná znamení, mysterium a instituce, vanutí ducha a zákoník nejsou něčím, co si protirečí, ale co patří organicky k sobě. Proto je možné poukázat na určité oblasti církevního života a srovnat je s obdobnými oblastmi rodiny, hospodářské jednotky nebo politické strany.

Začneme s rodinou. Když rodiče zakáží dětem pod trestem „jízdu“ na zábradlí, ale pak nečinně přihlížejí, jak děti tento zákaz vůbec nerespektují, musíme takovou výchovnou metodu nazvat, slušně řečeno, velmi nemoudrou. Vede děti k tomu, že si na přestupování zakázů zvykají jako na samozřejmost a ztrácejí smysl pro povinnost a poslušnost. Bylo by lépe, kdyby rodiče žádný zákaz nevyslovili, protože předpis, na jehož dodržení nikdo nedbá, je hrotem příkazů i autority, která za nimi stojí.

Najít obdobnou situaci v životě církve není nic obtížného. Jak je to možné, že ustanovení z Říma jsou v některých zemích po celá léta ignorována a přestupována, aniž by příslušná autorita nejdříve skrze napomenutí a pak patřičným postihem dala zřetelně najevo, jaká je její vůle? Z takového chování si rodiče rozhodně nemohou brát vzor. Podobně v hospodářském podniku je nemyslitelné, aby vedení firmy vydalo nařízení, a pak

jen přihlíželo, jak jeho provedení osazenstvo ze dne na den odkládá. Už kvůli hospodářskému úspěchu je třeba na směrnici reagovat rychle, jinak je nutno personál vyměnit. To, co je ve světě práce nemyslitelné, to je v církvi na denním pořádku. Jen

P. Bernward Deneke FSSP

si vzpomeňme, jak v roce 2006 uložila Kongregace pro bohoslužby biskupským konferencím, aby v konsekračních slovech nahradily výraz „za všechny“ výrazem „za mnohé“. Biskupské konference měly uskutečnit katecheze k této korektuře a pak ji uskutečnit. Již pět let se však se o něčem takovém zarytě mlčí. Není však slyšet ani o tom, že by Kongregace realizaci svého nařízení urgovala.

Která politická strana by si mohla dovolit, aby měla na nejdůležitějších místech funkcionáře, kteří vyslovují hlasitě svůj nesouhlas s vedením strany? V církvi je tomu ovšem jinak. Vysoce postavené osobnosti zpochybňují veřejně definitivní rozhodnutí učitelského úřadu (např. o nepřípustnosti kněžského svěcení žen). Na napomenutí nebo postih marně čekáme...

Církev není rodina, podnik nebo politická strana. Ale *zákon a řád* je i pro ni nezbytnou podmínkou existence a úspěšnosti, jinak není schopna naplnit své poslání.

-sks- 15/2011

Překlad -lš-

Jen 40 let po objevení Ameriky usadil se Šebestián Aparicio (31 let)

v městě Puebla v Mexiku a pracoval jako rolník. Záhy nato začal působit jako forman a s volským spřežením budoval mexické obchodní cesty. Stal se velmi zámožným a váženým mužem, ale svůj majetek používal krajně nezištně: podporoval chudé, vykupoval z vězení dlužníky, poskytoval věno chudým dívkám a sedlákům úvěry, které nikdy nevymáhal. Sám žil asketickým způsobem a spával na tvrdé podložce. Když dosáhl 50 let, zanechal výnosného obchodu a koupil si hospodářskou usedlost nedaleko chrámu Panny Marie Guadalupské, který tehdy stál teprve 21 let.

Jako šedesátiletý udělal se soucitu neobyčejný krok: oženil se s mladou dívkou, aby jí pomohl z nesnázi. Žili spolu jako bratr a sestra a žena po roce zemřela. Tu se opět oženil s chudou mladou ženou, aby jí zajistil existenci, a tak jako s první ženou žil s ní jako bratr a sestra.

Po její smrti odkázal všechny majetek klášteru klarisek. Sám vstoupil k františkánům jako laický bratr a více než 25 let sloužil jako žebavý mnich. Na svých dlouhých žebavých výpravách se setkal s mnoha lidmi, kteří pak v procesu blahorečení podávali svědectví o jeho mimořádném vztahu ke zvířatům. I nepoddajná a divoká zvířata, která nikdo nedokázal ovládnout, poddávala se bez nejmenšího odporu jeho vedení a byla u něho zcela krotká.

Na slovo ho poslouchali tažní voli, jako by to byla inteligentní stvoření. Na tiché zašeptání jeho rtů si lehli na zem a pak opět vstali a přišli k němu. I když strávili noc venku, ráno byli připraveni k práci.

Měl už 94 let a byl známý v širokém okolí, protože v posledních letech zajišťoval všechno potřebné pro františkány, kteří studovali ve velkém klášteře Puebla de los Angeles.

Blahoslavený Šebestián Aparicio

V roce 1596 přišel se svou károu a pěti tažnými voly na hospodářství Dona Juana de Garcías blízko Choluly v Mexiku. Don Juan nebyl právě doma. Jeho žena spatřila přicházet žebavého bratra, jak vypřahá své voly. Ti se vydali k obilnému

poli, kde právě dozrávaly klasy ke žnám. Žena svého hosta uvítala, zavedla ho do domu a nabídla mu hrnek mléka. Vyslovila však také obavu: *Bratře Šebestiáne, tvoji voli utíkají do obilných polí. On však klidně odpověděl: Neboj se, nezlomí ani jedno stéb-*

lo a nesežerou ani jeden kukuřičný klas. Přísně jsem jim nařídil, aby se nedotýkali cizího majetku.

Dona Františka si však myslela, že žertuje, a opět naléhala: *Bratře Šebestiáne, zadrž ty voly, způsobí škodu a ještě se přežerou a nadmou se.*

Starý bratr dopil své mléko a uznal, že svou hostitelku musí přece jen přesvědčit. *Ty mi nevěříš. Pojď se mnou a přesvědč se. Uvidíš, že nežertuji.* Oba vyšli na verandu a viděli voly, kteří už byli dosti daleko. Aniž by zvyšoval hlas, rozkázal Šebestián klidně: *Kapitáne, vrať se a přiveď s sebou ostatní. Kapitán byl vůdce spřežení. Vždyť jsou příliš daleko a nemůžou tě slyšet,* upozorňovala Dona Františka. Ale k velkému překvapení viděla, jak se jeden z volů obrátil a vykročil směrem k nim. Ostatní ho následovali a vrátili se na dvůr.

Bratr se zeptal: *Kapitáne, nejdli jsi kukuřici anebo nezlomil jsi některé stéblo obilí? Vůl potrásl hlavou přesně tak, jak to dělají lidé, když vyslovují zápor. Žebavý mnich se spokojeně usmíval. Věděl jsem, Kapitáne, že mě posloucháš. Jsi dobrý vůl!* Natáhl ruku a vůl mu olízl rukáv. Pak se zvířata vrátila a pásla na nedalekém trávníku.

Žena nenacházela slov a jen přikázala sluhovi, aby naložil na mnichův vůz hodně obilí. Když se manžel vrátil, všechno mu vyprávěla. Don Juan šel zkontrolovat pole, spatřil volské stopy, ale nenašel ani jedno zlomené stéblo. Tuto událost vyprávěla dona Františka pod přísahou v procesu blahorečení bratra Šebestiána. Podobných svědectví je v aktech na 300.

Bratr Šebestián zemřel ve věku 98 let 25. února 1600. Tělo „anděla z Mexika“ leží dodnes neporušené ve skleněném sarkofágu ve františkánském kostele v Puebla v Mexiku.

*Vítězstvo srdce 40/2004
Překlad -lš-*

Neporušené tělo blahoslaveného Šebestiána Aparicia

MATKA PRO VŠECHNY

Moje nejkrásnější dílo je moje Matka, říká Bůh. Chyběla mi Matka a já jsem ji stvořil. Stvořil jsem svou Matku dříve, než mě počala. Nyní jsem skutečný člověk, jako všichni lidé. Nikomu už ji nemusím závidět, protože mám Matku, skutečnou, která mi scházela.

Moje Matka se nazývá Maria, říká Bůh. Její duše je čistá a plná milosti. Její tělo je panenské a přebývá v ní takové světlo, že mě na zemi nikdy neunavilo dívat se na ni, naslouchat jí a obdivovat ji. Je tak nesmírně krásná, že i když jsem musel opustit nebeskou nádheru, v její blízkosti jsem se nikdy necítil cizí.

Vím, říká Bůh, jak je to krásné, být nesen anděly, ale věř mi, to náruč mojí Matky nevyváží. Když jsem se opět vrátil do nebe, chyběla mi a já jsem chyběl jí. Vzal jsem ji k sobě s tělem i duší, přímo. Nemohl jsem jinak. Muselo to tak být a je to správné.

Ruce, které se dotýkají Boha, nemohou být nehybné. Oči, které se na něho dívají, nemohou být zavřené, rty, které líbají Boha, nemohou být strnulé. Toto tak čisté tělo, které jí Bůh dal, se nemohlo rozpadnout a smísit se se zemí. Nemohl jsem jinak, nebylo to možné a bylo by to pro mne velice těžké.

A kromě toho, říká Bůh, udělal jsem to pro své bratry a sestry, aby měli v nebi Matku. Skutečnou Matku, s tělem a duší, moji Matku.

A nyní moje Matka chce, aby se na ni lidé obraceli, říká Bůh. V nebi máte Matku, která se na vás dívá lidskýma očima. V nebi máte Matku, která vás miluje z celého srdce, srdce z masa. A tato matka je moje Matka, dívá se na vás stejným zrakem jako na mne a miluje vás stejným srdcem jako mne.

Kdyby byli lidé chytří, mohli by z toho mít velký prospěch, museli by ovšem tušit, že já jí nemohu nic odepřít. Jak bych také mohl? Je to moje Matka!

Michel Quoist

Patapon, měsíčník pro děti nakladatelství Téqui

O švýcarských hodinkách, hvězdách a Pánu Bohu

Koupil jsem si kdysi dávno ty nejobjevnější starosvětové hodinky. Uvnitř jsou určité ozubená kolečka, která pohybuje třemi rafikami. Na ciferníku je značka výrobce. Firma se jmenuje Q&Q. Na tvých hodinkách je jistě také značka výrobce: někdo je naprojektoval a vyrobil.

Jistě jste už viděli satelitní snímek Země. Na mne nejvíce zapůsobila slavná fotografie astronautů z Apolla 17 při letu na Měsíc. Je na ní vidět Země jako koule. Obrovská koule o obvodu více než 42 000 km. Otáčí se kolem vlastní osy jednou za 23 hodin, 56 minut a 4 sekundy. Přitom krouží Země kolem Slunce vzdáleného 150 milionů km. Obíhá po stále stejné dráze. Jeden oběh trvá 365 dní, 5 hodin, 48 minut a 46 sekund. Vždy přesně tolik a nikdy ani trochu více nebo méně. Když si nyní představíme Zemi jako obrovskou kouli, která letí po své dráze vesmírem rychlostí 30 km/s, tedy 108 000 km/h, je to pro nás nepředstavitelná rychlost. Cestovní letadla létají rychlostí kolem 1000 km/h. Je zajímavé, že tuto rychlost vůbec nevnímáme. Rozum nám ovšem říká, že když urazíme 936 250 000 km, naše Země se nachází tam, kde byla před rokem. A tak se to děje již 4,5 miliardy let. Země má satelit zvaný Měsíc. Na jeden oblet potřebuje 27,5 dne a současně se jednou otočí kolem své osy.

Nejdůležitějším nebeským tělesem je pro nás Slunce, nám nejbližší položená hvězda. Bez slunečního světla a tepla by naše Země byla mrtvá skála. Na jejím povrchu by panovala teplota -270 °C. Slunce je obrovská koule z vodíku a hélia. V porovnání s jinými hvězdami má průměrné parametry, ale při srovnání se Zemí je gigantem. Jeho průměr je 109x větší

než průměr Země. Hmotnost je 335 000x větší.

Slunce vytváří světlo a teplo podobně jako jiné hvězdy. Je termojaderným reaktorem velmi jednoduché konstrukce s vlastním samoregulátorem. Na svou energii spotřebuje každou sekundu 4 miliony tun své hmotnosti. Pracuje bez údržby a oprav již několik miliard let a zatím využilo 0,03 % své hmotnosti.

Kromě Země obíhá kolem Slunce ještě sedm dalších planet se svými měsíci a tvoří tak sluneční soustavu. Všechny planety obíhají kolem Slunce stejným směrem po stále stejných drahách a stálou rychlostí. Celá sluneční soustava zaujímá v kosmickém prostoru 10 miliard kilo-

metrů krychlových. Světlo, které se šíří rychlostí 300 000 km/s, potřebuje k cestě z jednoho konce sluneční soustavy na protilehlý konec asi 9,5 hodiny. Letadlo s rychlostí 1000 km/h by na to potřebovalo více než 1000 let.

A celá tato gigantická soustava pracuje s naprostou přesností, takže můžeme stanovit pro každý okamžik pozici všech planet, víme, že další zatmění Slunce nastane 13. listopadu 2012 a bude viditelné jen v Austrálii. Všechno pracuje přesně jako ve švýcarských hodinkách.

Pohádkový svět dospělých

Sluneční soustava se nachází v galaxii neboli gigantickém seskupení hvězd zvaném Mléčná dráha. Vidíme ji za jasné oblohy jako jasnější pásmo, které prochází nebeskou klenbou souhvězdími Kassiopea, Perse-

us, Vozka, Jednorožec, Plachty, Jižní kříž, Štír, Střelec a Labuť. Název Mléčná dráha dali tomuto světlému pásmu staří Řekové, protože jim připomínal rozlité mléko. Tvoří ji 200–400 miliard hvězd podobných našemu Slunci spolu s dalšími hvězdokupami a mlhovinami. Toto seskupení hvězd tvoří spirálovitý útvar o průměru asi 90 000 světelných let. (Světelný rok je vzdálenost, kterou urazí světlo rychlostí 300 000 km/s za jeden rok.) Naše sluneční soustava se v tomto seskupení nachází asi 25 000 světelných let od jádra naší galaxie.

Astrofyzici tvrdí, že tento vesmír vznikl před 15 miliardami let jako důsledek mohutného výbuchu, který nazvali „big-bang“ neboli „velký třesk“.

Všechna materie byla prý tehdy soustředěna v objemu menším než špendlíková hlavička a po výbuchu se začala oddělovat a vzdalovat od svého středu.

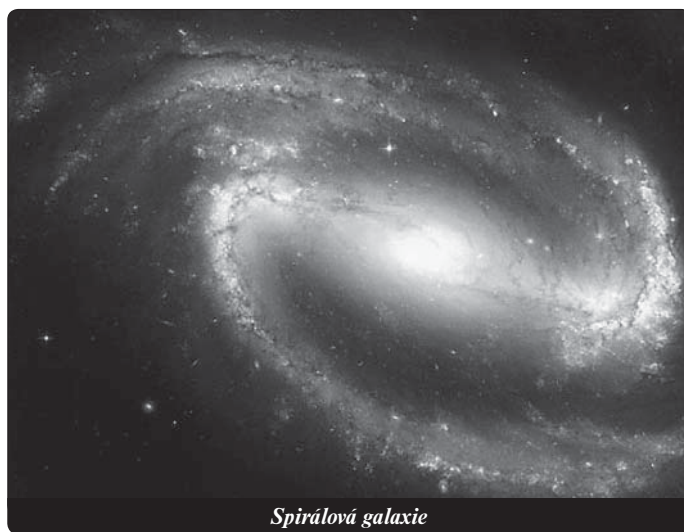
Máme jistě právo se těchto vědců ptát, kdo zavalil podnět k takovému „třesku“? A když už zavalil tento podnět, proč tak učinil a kde se vzaly zákony, podle kterých se pak hmota uspořádala právě tak, jak ji poznáváme dnes? Jak vysvětlit pouhou náhodou svět, ve kterém nic nahodilého nenacházíme, ale všechno je uspořádáno důmyslněji, než můžeme vůbec pochopit? Uvěří některý z těchto vědců, že jeho hodinky vznikly pouhou náhodou?

Papež Benedikt XVI. nedávno řekl: *Vesmír není plodem náhody, jak nám někteří chtějí namluvit. Když o něm přemýšlíme, jsme pozváni, abychom z něho vyčetli něco hlubokého: Moudrost Stvořitele, Boží nevyčerpatelnou fantazii a jeho nekonečnou lásku k nám.* (Řím, 6. ledna 2011)

Jak silný to musí být iracionální důvod, který nutí člověka, aby jednal proti svému rozumu, na kterém si tak zakládá!

(Kráceno)

Mihujcie się 2/2011
Překlad -lš-

Spirálová galaxie

JAPONŠTÍ ŠKOLÁCI U PAPEŽE

Dvacet dětí, školáků ze severního Japonska, navštívilo po střední generální audienci Benedikta XVI. a vyprávěli mu, že se nikdy nevzdají naděje ani po atomové katastrofě. Děti pocházejí z pobřežního města Ofunato, které bylo silně postiženo tsunami i zářením z elektrárny Fukušima. Vyprávěly papeži o své vůli „znovu vybudovat naše pěkné město“. Nechtějí nikdy „ztratit úsměv, který je zdrojem radosti“.

Jako symbol naděje předal Masaši Širakura, starosta města Hokuto, papeži kvetoucí třešňovou větev. Její vůle znovu se narodit je stejná jako v Nagasaki po atomovém útoku 9. srpna 1945. Tyto květy byly první, které vykvetly 30 dní po katastrofě, a to k překvapení všech. „Jsou symbolem naděje,“ řekl starosta.

Kath-net

Sestra Markéta Valappila

Indická kongregace svatého Vincence z Pauly v Kérale nám poslala P. Billa a P. Anthonyho. Sestra Markéta, indická řeholnice, se jednou účastnila společné modlitby, kterou vedl jiný kněz stejné kongregace, P. Mathew Naikomparambil. Pán tam na ni čekal, aby jí dal charismatické dary a pověřil ji hlásáním evangelia. Vypráví o tom svědectví její starší sestry.

Naši rodiče byli velmi zbožní katolíci. Každý náš den zahajoval náš otec již ve 4.30 ráno hlasitou modlitbou chvály. Tato chvála nás děti probudila ze spánku a poznamenala náš život na celý den. O dvě světnice dále, kde jsme spali, mohli jsme všechno slyšet. Bylo nás jedenáct sourozenců. Sestra Markéta byla pokřtěna na jméno Terezie z Lisieux a říkali jsme jí Kumari. Byla čtvrtým dítětem. Byla vždy jiná než my všichni ostatní. Ještě byla dítě a neměla strach vystoupit na pódium a neměla před lidmi žádné zábrany. Když měla tři a půl roku, chtěla s námi chodit do školy. A proto byla již tak brzy v první třídě.

Jednou řekl otec: „Jdeme k biskupovi, aby požehnal naši matce.“ Řekl to, protože měl již šest dcer a chtěl také chlapce.

Tento biskup byl omilostněná osobnost. Mnoho lidí za ním přicházelo a prosilo ho o modlitbu. Náš tatínek s ním byl velmi spřátelený, i když byl chaldejský křesťan. Šli jsme tedy k biskupovi, rodiče a čtyři z dětí. My děvčata jsme byla na něho velmi zvědavá. Měl světlou pleť, byl velmi vysoký, měl dlouhý šedivý vous. Posadil se na široký biskupský stolec. Sotva se posadil, podíval se na nás. V tu chvíli k němu přiběhla malá Kumari a posadila se mu na klín a pohrávala si s jeho vousy a biskup opět s jejími vlasy. Mezitím se biskup ptal otce, v jaké záležitosti přišel. Otec řekl, že má už šest děvčat a chtěl by dostat chlapce. Biskup mu řekl: „K čemu potřebuješ chlapce, když taď máš děvče, které je za deset chlapců.“ Dnes ta prorocká slova chápeme lépe než tehdy. Přá-

Sestra Markéta Valappila

telství Kumari s biskupem trvalo až do jeho smrti. Biskup požehnal naši matce a řekl: „Příští rok o tomto čase budeš mít chlapce, má být pokřtěn na jméno Josef a jako znamení radosti mu budeš říkat Joy. Bude velkým požehnáním pro mnoho lidí.“ (Také on nyní hlásá slovo Boží.) Přesně za rok se Joy narodil. Malá Kumari neměla nic pilnějšího na práci než běžet k biskupovi a oznámit mu radostnou zprávu.

Již ve věku šesti a půl roku mohla přistoupit k prvnímu svatému přijímání. Byla tehdy ve třetí třídě, která se připravovala k prvnímu svatému přijímání.

Od sester, které nás ve škole vyučovaly, jsme se naučili říkat doma mnoho střelných modliteb. Byly jsme velmi pilné a chtěly jsme cestou do školy vyslovit 100 střelných modliteb, ale nepodařilo se nám to. Kumari řekla: „Musíme jít pomaleji, aby počet modliteb souhlasil.“

To všechno byla již malá předznamenání její budoucnosti. Dnes to už jasně poznáváme. Když měla páté narozeniny a vrátily jsme se ze školy, zjistily jsme, že na narozeniny bylo pozváno pět kněží na čaj. Při narozeninách nás sourozenců se taková překvapení nekonala. Jiný příklad: Když byla Kumari u prvního svatého přijímání, pozvala matka ke stolu dvanáct

chudých dětí jako připomínku dvanácti apoštolů. Kumari měla velkou radost z toho, jak děti utišily svůj hlad. Pak mohla ještě dětem rozdávat dárky. Takové příležitosti jsme my ostatní neměli.

To zařídila matka s Boží milostí jako znamení dnešního povolání, což jsme tehdy netušili. Dobrý Bůh si zvolil jednu z nás, aby hlásala jeho slovo po celém světě.

V roce 1960 se Kumari rozloučila s naší rodinou. Rozloučení bylo ve velké bazilice v Trichuru po mši svaté.

Odchod Kumari byl pro celou rodinu velmi bolestný. Zpočátku nikdo mnoho nemluvil. Matka tím velice trpěla, seděla sama a plakala. Všichni jsme tím velice trpěli. Dnes vidíme, že se všechny tyto oběti vyplatily. Obdrželi jsme od Boha v naší rodině mnoho požehnaní.

Cesty letadlem nebyly tehdy ještě možné. Proto odplula s třemi děvčaty lodí do Německa. Cesta byla nebezpečná. Bohu díky byl s nimi jeden indický kněz. Cesta až do Říma trvala dva týdny.

Později nám s velkou radostí vyprávěla, že s požehnáním papeže Jana XXIII. vstoupila do kongregace svatého Josefa.

Po stříbrném výročí slibů měla sestra Markéta dovolenou s návštěvou domova. Na ten svátek jsme se velmi těšili, protože předtím jsme nikdy neviděli ta-

Čajové plantáže v okolí Kéryaly

kovy svátek, ani sliby, ani obláčku, protože to všechno se slavilo v Německu. Vzpomínám si ještě na tu neobyčejnou slavnost. Připravovali jsme seznam pozvánek. Tu přišla Markéta a řekla, že nechce zvát nikoho z příbuzenstva. Důvod byl ten, že nikdo z nás nemusel trpět hladem, protože jsme měli všeho dost. Domnívala se, že máme pozvat 300 žebráků ke stolu, nebo 300 chudých dětí. To bylo všechno těžké, ale rodina připravila balíčky s jídlem a potravinami pro 280 dětí, které denně jidaly v jedné škole. Matky dětí byly ve škole, aby viděly, jakou radost děti mají. Kromě toho se dětem rozdávaly ještě šaty. Byla to velká radost nejen pro děti, ale také pro nás. Naše matka zahájila celou akci ve škole se slzami radosti v očích. Mimořádná jubilejní oslava byla pro nás všechny velkou radostí.

V roce 1990 přijela sestra Markéta do Indie kvůli vážné nemoci naší matky, ačkoliv sama musela podstoupit operaci kostí. V Bombaji musela přestoupit do jiného letadla, které letí do Kéryaly. Tehdy jsem žila se svou rodinou v Bombaji. Protože byla stávka, létalo do Kéryaly jen jedno letadlo. Mnoho lidí dlouho čekalo na místo v letadle. Tři dny jsme marně čekaly na jedno místo. Rozhodly jsme se tedy, že pojedeme autobusem. Cesta trvá 36 hodin a teplota byla 36–38°C. Místo bylo už zaknihováno. V noci mě Markéta probudila a řekla mi: „Ježíš mi řekl: Můžeš letět.“ Já jsem byla ještě rozespálá a řekla jsem: „To není možné, pojedeme spolu autobusem.“ Markéta řekla: „Ježíš nechce, abych s operovanou nohou v sádře jela autobusem.“

Na její naléhání jsme další den ještě jednou jely na letiště. Do Kéryaly byl jen jeden let ve 13.30. Vypadalo to, jako by opravdu nebylo místo, mnoho lidí bylo na záznamu a čekali na lístek. Přepážka už byla zavřená a náhle volali Markétu k letu, ačkoliv ještě neměla ani

letenku. Všichni jenom žasli, byl to zázrak. Ona mohla letět a my jsme jeli autobusem. Říkala vždy: „Když Ježíš něco řekne, tak to také udělá.“

Modlili jsme se spolu za uzdravení matky. Ježíš ji uzdravil. Mohla opět chodit a mluvit. Bůh buď pochválen!

Naše matka vždy chtěla, aby všechny její děti prožily to, co ona prožila během exercicií v roce 1982. Jen Markéta o tom nechtěla nic vědět. „Ne!“ řekla a skutečně, byla ochotná jen jednou jít na takové exercicie, aby udělala matce radost. Tak jsme šli. Bylo to v roce 1990 na modlitebním dnu. Bylo přítomno na 5000 lidí a exercicie vedl pater Mathew Naikomparambil z řádu vincentinů. Chtěla jen vidět, co se tam děje. Narazili jsme na velké množství lidí, kteří se zdviženými pažemi chválili

P. Mathew Naikomparambil

Boha. Pater Mathew řekl hlasitě: „Ježíš je zde. Chce se nás dotýkat a uzdravovat nás. Přijímejte uzdravení.“ Markéta si myslela: „Když je zde Ježíš, musí se stát nějaký zázrak.“ V tom okamžiku zvolal P. Mathew do mikrofonu: „Hluchoněmé děvčátko, můžeš mluvit: Ježíš ti sňal kameny z tvého jazyka.“ Sestra Markéta byla velmi vzrušená a rozhlížela se kolem, kde je to děvče. Později nám řekla, že si myslela: „Ježíši, jestli je to pravda, pak jsi tento zázrak udělal jen kvůli mně, abys posílil moji víru.“ Náhle přistoupili manželé se čtrnáctiletou dcerou k mikrofonu. Matka potvrdila, že její dcera je od narození hluchoněmá. Nyní poprvé může mluvit. Když děvče zvolala poprvé do mikrofonu „Ježíš“,

zvedla sestra Markéta ruce, začala hlasitě s pláčem chválit Boha a děkovat mu a zcela zapoměla na své okolí. Byla svědkem Ježíšova působení mezi námi: jak slepí vidí, hluchí slyší, němí mluví a ochrnutí mohou chodit. Měla jsem pocit, že Ježíš se Markétu nejen dotkl, ale ona se znovu narodila v Duchu Svatém. A skutečně, Ježíš ji zcela uzdravil a dal jí úkol: Běž a hlásej Boží slovo celému světu a nes všem radost a pokoj, který jsi zde zažila. Ježíš potvrdil toto povolání i skrze P. Mathewa.

Po této události obdržela sestra Markéta povolání dát se do služeb duchovní obnovy a evangelizace.

Později jsme se dověděli, že šla ihned ke generální představené, matce Adelgundis, aby jí sdělila svůj zážitek. Ta byla ihned přesvědčena, že toto povolání je pravé, a dala jí ještě týž rok povolení a podporu k organizování exercicií v mateřském domě. Dva vincentinští kněží se 79 účastníci z Indie i z Německa a Švýcarska konali pět dní exercicie v St. Trudpert. Tak povolal Ježíš sestru Markétu k hlásání evangelia. Mezitím již tak učinila na všech pěti kontinentech.

I naše rodina tím byla obohacena. Podle svého plánu si Bůh vyvolil naši rodinu. A my jsme přijali skrze Markétino působení mnoho Božího požehnání, takže jdeme společně cestou radosti a jednoty s Ježíšem. Modlíme se denně intenzivně s vděčností za její službu hlásání Božího slova. V naší rodině se utvořila modlitební skupina. Každé čtyři týdny se nás sejdeme u jednoho ze sourozenců asi třicet osob. Stolujeme spolu dospělí i s dětmi. Kde je společná modlitba, tam je i jednota a láska v Kristu.

Jsmo Bohu vděční, že máme sestru Markétu, která zvláštním způsobem pracuje pro Boha a na celém světě hlásá Boží slovo.

Výňatek z knihy „Ježíš žije dnes“
(Maria heute 482/15)

Překlad -lš-

Dítě zemřelo před jejíma očima

Abby Johnson vedla potratovou kliniku s úmyslem pomáhat ženám. Jednoho dne asistovala náhodou u potratu sledovaného ultrazvukem. Tehdy pochopila, že stojí na nesprávné straně.

Jako studentka v Texasu pracovala tehdy pro Planned Parenthood, organizaci podporující potratovou politiku a praxi. V ordinaci dny potratové kliniky doprovázela z parkoviště ženy do kliniky, aby aktivisté ochrany života, kteří se před klinikou modlili, náhodou nezvrátili jejich rozhodnutí.

Po skončení studia udělala kariéru u Planned Parenthood. Během několika let se stala vedoucí kliniky, kde už jako studentka pomáhala. Cítila se hrdá na vědomí, že svým působením pomáhá ženám osvětou a radami, jak se vyhnout nežádoucímu těhotenství: tvrdila, že Planned Parenthood je zde pro to, aby poklesl počet potratů.

Jako vedoucí kliniky však byla odpovědná nejen za morálku personálu, ale také za dobrou vnitřní organizaci a za hospodářskou úspěšnost. Ta však nepocházela dobře, protože Abby, místo aby podporovala potraty, prováděla osvětou, kterou pokládala za samozřejmou. Tak ale nemohla vydělávat. Představení jí řekli: „Musíš si ujasnit priority.“ A tím rozuměli, že klinika se musí starat o potraty.

A pak přišel den, kdy náhodou asistovala u potratu sledovaného ultrazvukem. A tu si popr-

vě uvědomila, o co se vlastně při potratu jedná. Domnívala se, že plod starý 13 týdnů není schopný cítit. Nyní však viděla na vlastní oči, jak se dítě brání před rourou vysavače. To poslední, co viděla, byla dokonale

Abby Johnson

zformovaná páteř, která zmizela ve vysavači. Dítě zemřelo před jejím zrakem. Není to plod, co umírá, ale skutečné dítě. Takřka okamžitě dala výpověď a přihlásila se, nejdříve tajně, do tábora „pro život“. Planned Parenthood se pokusilo o soudní kroky proti ní, ale ty uvázly na mčlčinně. Otřesným zážitkem bylo pro ni, jak se od ní odtáhli všichni domnělí přátelé. Její nová cesta nebyla jednoduchá. O svém bývalém zaměstnání prohlásila: „Nakonec pravda zvítězila.“

Abby se se svým manželem připravuje na vstup do katolické církve a přijímá katolickou nauku jako velkou výzvu.

Der Fels 5/2011
Překlad -lš-

BÍDA JAKO SKANDÁL

Uprostřed Německa, jedné z nejbohatších zemí světa, žije desetitisíce chudých lidí. Tuto situaci líčí kniha Sylvie Hankové a Gitty Hoppové, které rozmlouvaly s lidmi, kteří mají za sebou sto marných pokusů o nalezení práce, kteří musí dvakrát obracet každý cent a musí se vyhýbat přátelům, protože si s nimi nemohou sednout do restaurace. Také vypráví o hoteliérově v Brémách, který v neděli zdarma rozděljuje jídla, nebo o mannheimském lékaři, který uvedl v život pojiždnou ordinaci pro chudé.

Kath-net

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svatě neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, nabízím ti v něm své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů ...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

ÚMYSLY NA ZÁŘÍ 2011

Všeobecný: Za učitele, aby svým žákům předávali lásku k pravdě a vychovávali je k opravdovým mravním a duchovním hodnotám.

Misijní: Aby křesťanská společenství na asijském kontinentě horlivě hlásala evangelium a vydávala radostné svědectví o kráse víry.

Úmysl našich biskupů: Za to, aby všechna společenství v církvi, zejména ve farnostech a rodinách, poskytovala pomoc a věnovala pozornost těm, kdo byli pokřtěni, nebo se na křest připravují.

Poselství Královny míru

Drahé děti! Dnes vás zvou, abyste se znovu narodili v modlitbě a skrze Ducha Svatého v mém Synu, byli novým národem. Národem, který ví, že když ztratí Boha, ztratil sám sebe. Národem, který ví, že navzdory všem utrpením a pokušením u Boha je v bezpečí a zachráněn.

Zvu vás, abyste se shromáždili v Boží rodině a silou Otce byli silnějšími. Jako jedinci, děti moje, nemůžete zastavit zlo, které chce ovládnout a zničit svět. Ale podle Boží vůle můžete všichni společně s mým Synem všechno změnit a uzdravit svět. Zvu vás, abyste se z celého srdce modlili za vaše pastýře, vždyť můj Syn je vyvolil. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu.

*Poselství svěřené Mirjaně Soldo,
Medžugorje 2. srpna 2011*

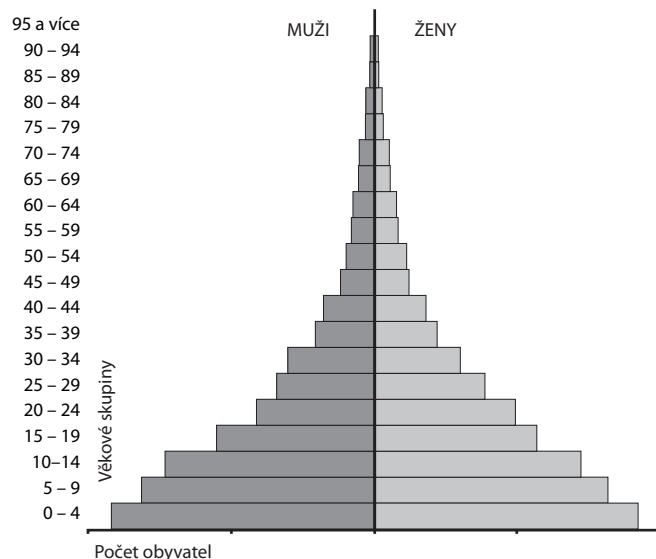
LITURGICKÁ ČTENÍ - dokončení ze str. 3

že bude zabit a třetího dne že bude vzkříšen. Petr si ho vzal stranou a začal mu to rozmlouvat: „Bůh uchovej, Pane! To se ti nikdy nestane!“ On se však obrátil a řekl Petrovi: „Jdi mi z očí, satane! Pohoršuješ mě, neboť nemáš na mysli věci božské, ale lidské!“ Tehdy řekl Ježíš svým učedníkům: „Kdo chce jít za mnou, zapří sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě! Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho, kdo však svůj život pro mne ztratí, nalezne ho. Neboť co prospěje člověku, když získá celý svět, ale ztratí svou duši? Nebo jakou dá člověk náhradu za svou duši? Syn člověka přijde ve slávě svého Otce se svými anděly a tehdy odplatí každému podle jeho jednání.“

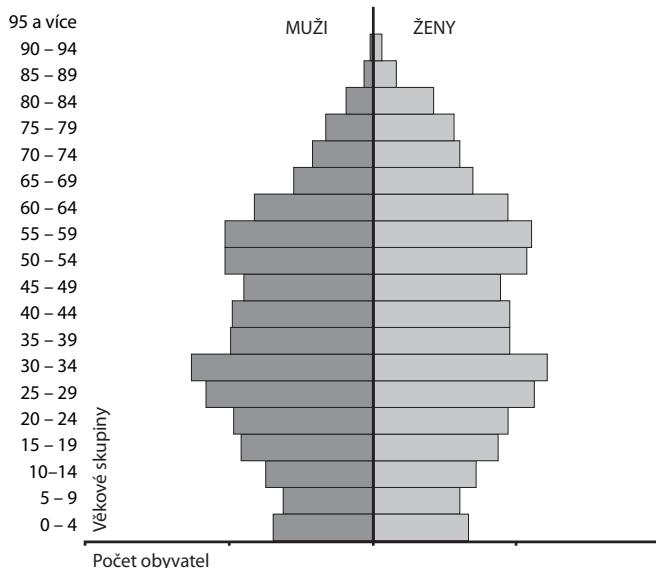
GRAFY K EDITORIALU

Zdroj: Eva Krulová - Strom života, Český statistický úřad 1. 1. 2007

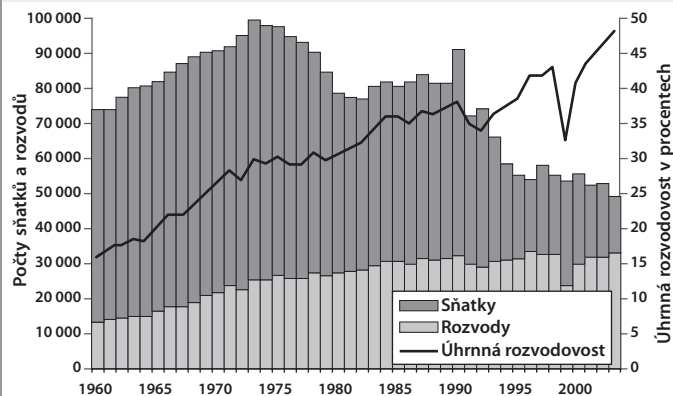
Graf č. 1: Obrazové vyjádření podílu počtu obyvatel v jednotlivých věkových skupinách, jak by vypadal v ideální společnosti

Graf č. 2: Obrazové vyjádření podílu počtu obyvatel ČR v jednotlivých věkových skupinách u vymírající populace

Graf č. 3: Poměr počtu sňatků a rozvodů v České republice během druhé poloviny 20. století

EDITORIAL - dokončení ze str. 2

od časného rána nesmírně absorbuje a zaměstnává, ale o to důležitější je, abychom si přivstali a ničím se nedali připravit o ranní osobní setkání s Otcem. Jestliže si necháváme svou modlitbu až na večer, je to podobné, jako bychom si všechna denní jídla chtěli odbyť až před spaním. My se přece musíme duchovně dobře nasnídat hned ráno, spojit se s Pánem, až po okraj se naplnit radostí z vědomí, kdo nás chce celý den doprovázet: Ten, který nás nekonečně miluje, zahrnuje nás vším dobrodiním a naplňuje veškerou láskou a radostí. Náš Otec chce oživit a upevnit blažené vědomí, co to pro nás znamená nacházet se v jeho otcovské náručí. Potřebujeme s ním hned ráno důvěrně mluvit, ujistit Jeho i sebe, jak se z Něho radujeme, jak Ho vděčně milujeme, bezmezně Mu důvěřujeme, takže u nikoho jiného svou radost hledat nepotřebujeme a nechceme. Musíme Mu dát příležitost, aby nám řekl, kde všude je jeho radost pro nás nachystaná. I když se nám bude zdát, že ta radost má někdy hořkou skořápku, už ta jistota, že je to dar od nejdobrotivějšího a nejmoudřejšího Pána, je přece pro nás zdrojem nenahraditelné radosti. „Plesejte Pánu, služte Mu s radostí, On je náš Bůh a my jsme jeho, On nás pase. Jeho milosrdenství je věčné, stále trvá jeho věrnost.“ Na věrnost je třeba odpovědět věrností. Naše mysl a srdce se pak bude automaticky ustavičně vracet k Pánu, svému největšímu pokladu a radosti, a odmítat všechny nabídky: v mém srdci už není místo pro žádné tretky a náhražky, bydlí přece u mne můj nekonečný Pán.

Pro milosrdenství Boží, nevynechejte ani jednou tuto důležitou duchovní snídani s božským Hostem!

-/š-

V krátkém úryvku z Jeremiášovy knihy slyšíme tuto neděli, jak trapce si prorok stěžuje na svůj národ: „Hospodinovo slovo se mi stalo příčinou pohany a výsměchu celý den.“ Co by řekl dnes, kdyby se ocitl uprostřed Evropy, kde už se stává příčinou nebyvalé pohany a posměchu nejen Hospodinovo slovo, ale pouhý soud zdravého lidského rozumu, který ještě před padesáti lety plátil za naprostou samozřejmost. Každému soudnému člověku musí být trapně a smutno z té změny smýšlení, která dovolila, že letos uprostřed srpna se i Praha připojila k velkým městům, kterými táhnou za potlesku davu průvodci trapných maškar jako představitelé zvrácené ideologie, která ovládla tuto civilizaci. Tito zastánci sexuální nevázanosti nazývají své manifestace „pochodem hrdosti“. Už ze samotného tohoto názvu je zřejmé, co podvědomě postrádají: hledají zoufale hrdost a důstojnost, které se ovšem sami zbavili, když s pohrdáním odhodili základní mravní hodnoty, na kterých lidská důstojnost spočívá. Svou novou hrdost hledají v pyšném pokřiku, co všechno si dnes mohou dovolit. Připojuje se k nim i řada sympatizantů, kteří možná ještě cítí, že tu něco není v pořádku, ale zřejmě jim imponuje ona troufalost, s jakou se tu zpochybňuje věčný mravní řád.

Všichni tito lidé zřejmě nevědí, co činí. Ve své rozjařenosti nechápou, že zde proti vši přirozenosti a soudnosti pudy opanovaly rozum, a celou tuto zvrácenost si natolik zracionalizovali, že nakonec pokládají za úchylné to, co je jediné rozumné a přirozené. Těžko si dají vysvětlit, že jejich výstřednost vůbec není projevem jejich svobody, ale že se stali obětí grandiózní plánovitě manipulace mezinárodních mafií, která míří proti samým základům lidské společnosti. V pražském průvodu nesli gayové a lesbičky transparent: „Pravda a láska zvíťazila.“ Nemají ani potuchy, jak

dávají na frak právě pravdě a lásce a s nimi bohužel i životu.

Je to všechno projev nesmírné slepoty a pýchy a také velké společenské nezodpovědnosti. Jak se mohli lidé stát přístupnými takové mentalitě? Jak to, že nemají schopnost sebeobrany a naopak se zcela otevírají něčemu, co je v rozporu s jejich přiro-

Na slovíčko

zenosti? Kde ji mají vzít, jestliže tato schopnost v nich nikdy nebyla zasetá ani rozvinuta, protože jejich výchova zanedbala podstatné složky lidské osobnosti! Nemají smysl pro moudrý a svatý Boží řád, protože ho ve svém rodinném prostředí nejčastěji ani nepoznali ani nezakusili, nebo jej zažili jen velmi nedostatečně.

Příčiny mohou být různé. Velmi mnoho však napovídají tyto údaje z demografické statistiky: za posledních 50 let stoupla úhrnná rozvodovost v naší zemi z 15 na více než 50 %. To znamená, že každé druhé manželství není schopno splnit svou základní funkci, na které závisí budoucnost národa. Že se některé manželství nevydaří, je pochopitelné. Ale jestliže je takových případů už více než polovina, svědčí to o tom, že v této společnosti zdomácnělo něco velmi nezdravého. Je to doklad masového úpadku základních lidských vlastností, především opravdové lásky a obětavosti. Takto ochuzené a deformované vzory chování se pak nutně umocňují v dalších generacích. Ve více než polovině případů se rodiče rozvádějí v době, kdy mají pečovat o nezletilé děti. Víme, že vlastnosti a schopnosti dítěte se zdárně rozvíjejí jen tehdy, jestliže ke svému rozvoji dostávají náležitě podněty. Dítě, se kterým nebudete mluvit, se nenaučí řeči. Dítě, které nebudete milovat, se nenaučí lásce. Bude bolestně ochuzeno o nezbytnou duševní potřebu a životní zkušenosti a návyky, a bude tak postrádat vzory správného chování. Prožívat rozvod svých rodičů jistě není pro

nikoho škola lásky a je zcela přirozené, že to, co nepřejal, nikdo svým potomkům nepředá. Mladá generace, která se nenaučí regulovat své chování, není schopná navazovat hodnotné a trvalé vztahy, jejich partnerské svazky sledují spíše sobecké zájmy a jsou pro výchovu zcela nepřipraveny. Kdo se učí promiskuitě už v době školní docházky, těžko změni své chování jen proto, že oslavil svatbu. Je to přímo bludný kruh: sex před manželstvím podporuje rozvoj sobectví. Sobectví doslova dusí lásku a vede k rozkladu obětavosti. Rozvod je těžkou ranou výchově a zdravému vývoji mladé generace. Jedinci, u nichž nebyly uspokojeny a rozvinuty základní lidské duchovní potřeby, hledají pak náhradní řešení i v nejrůznějších formách deviantního chování, jak to dnes vidíme kolem sebe.

Je z takové situace vůbec východisko? Jedinou nadějí skýtá generace, která se radikálně rozejde se současným životním způsobem a nastoupí cestu podle Božího zákona. To byl jeden z podnětů, který přivedl bl. Jana Pavla II. na myšlenku pořádat Světové dny mládeže: začít znovu, ukázat mladým lidem základy skutečné lidské důstojnosti, představit jim názorně opravdovou radost z pravé svobody Božích dětí. To, co se odehrálo letos v Madridu, není určeno jen těm, kteří se tam vypravili. Je to vzácná setba, kterou je třeba pečlivě zanást do všech skutečně katolických rodin a připravit v nich úrodnou půdu, aby toto semeno vzešlo a nebylo udušeno trním, ani neskončilo na skále. Proto Svätý otec Benedikt XVI. zasvěcuje mládež Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu, zdroji života a svatosti. Přičiníme se, aby se k tomuto zasvěcení skutečně připojili všichni naši mladí lidé, aby toto zasvěcení prožívali jako své znovuzrození pro život v lásce, čistotě a radosti a stali se nositeli poselství světla i těm, kteří zatím ověnceni duhovými fáborů tápou v temnotě hříchu a stínu smrti.

-/š-

Pondělí 29. 8. 2011: 6:05 Salesiáni na Haiti 6:35 Putování modrou planetou: Austrálie 7:20 Peru - Cesta slibu 7:45 Přejeme si... 8:05 P.S. Petr Dujka - mše sv. s farností Dolní Bečva 8:30 Bubnování s Čtyřlístkem 8:45 Pro vita mundi (127. díl): Pavel Tunák II. 9:25 Svět ze hřbetu koně 10:00 Nedělní čtení: 22. neděle v mezidobí 10:30 Noekreace aneb Vandrování (102. díl) 10:40 Léta letí k andělům (50. díl): P. František Koutný 11:00 Obrázky z Jogllandu 11:15 Noeland (20. díl) 11:40 Sedmihlášky: Žaby 11:45 Maminčiny pohádky (17. díl): Ostrov blaženosti 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Záznam koncertu z kostela sv. Jana Nepomuckého ve Staré Bělé (SHF 2009) 13:00 Darkovice: křížovou cestou 13:40 Misie naživo: s P. Antonem Odrobiňákem SDB 14:40 Detviánske kríže 14:55 U Pastýře: hostem Jan Sokol [P] 15:50 Pro zdraví (28. díl): Emanuel 16:05 V posteli (8. díl) 17:00 NOEparáda (127. díl) [L] 17:50 JuniorTV Kopřivnice (10. díl) 18:10 Podmořské útesy St. Johns reefs [P] 18:25 Sedmihlášky: Žaby 18:30 Maminčiny pohádky (18. díl): Skřítek Domácníček [P] 18:40 Poslány sloužit 19:10 Ekoauto (21. díl) [P] 19:25 Ja, Vlado Bočev 19:35 Přejeme si... 19:55 Z pokladů duše: P. František Převrátil - Už víš, proč ses splétl? 20:00 Klapka s... (4. díl): František Dedek 21:00 Na koberečku (57. díl) 21:15 Řezbáři bez hranic 22:05 Noční univerzita: P. Jacques Philippe - Ošetřil jeho rány (1. část) 22:50 Obec Banka 23:00 Příběhy z jiného světa 23:30 Kulatý stůl: Je demokracie zneužitelná? 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 30. 8. 2011: 6:05 Mašinky 6:15 Flauto colorato 7:15 Příběhy z jiného světa [P] 7:40 Cesta k andělům (49. díl): minoritě bratr Bohdan a Robert 8:30 Atlas Charity: Poradna pro občany ve Frydlantu nad Ostravicí 8:35 Kněz zpívající reggae 8:50 Darkovice: křížovou cestou 9:25 Můj domeček 9:45 Pro zdraví (28. díl): Emanuel 10:15 Bubnování s Čtyřlístkem 10:30 Noční univerzita: P. Jacques Philippe - Ošetřil jeho rány (1. část) 11:15 Pohádka o valašských frgalových princeznách 11:25 Boromejky pod Petřínem 11:40 Sedmihlášky: Žaby 11:45 Maminčiny pohádky (18. díl): Skřítek Domácníček 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Platinové písničky (21. díl): Dechovka 12:40 Ja, Vlado Bočev 12:50 Ekoauto (21. díl) 13:05 Kain jsem i já 13:10 Křížovatky Aleše Jalušky (8. díl) 13:40 Putování modrou planetou: Austrálie 14:25 Otazníky: Pedofilie 16:00 Přejeme si... 16:20 Člun: Katolická církev ve Vietnamu [P] 16:35 Léta letí k andělům (50. díl): P. František Koutný 17:00 Simba, lví král (1. díl) 18:00 Noeland (20. díl) 18:25 Sedmihlášky: Žaby 18:30 Maminčiny pohádky (19. díl): Tři čaromocné svíce I. [P] 18:40 Zikův svět zvířat (12. díl): Zvířecí koktejly 19:10 Noekreace aneb Vandrování (102. díl) 19:20 Atlas Charity: Poradna pro občany ve Frydlantu nad Ostravicí 19:25 Obrázky z Jogllandu 19:40 Zpravodajské Noeviny: 30. 8. 2011 [P] 20:00 Kříž svatého Františka 20:30 V posteli (8. díl) 21:25 Zpravodajské Noeviny: 30. 8. 2011 21:45 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (14. díl): Manželé Jan a Liselotte Rokytovi 23:00 Detviánske kríže 23:15 P.S. Petr Dujka - mše sv. s farností Dolní Bečva 23:40 Přejeme si... 0:05 Klapka s... (4. díl): František Dedek 1:05 Poslech Radia Proglas [L].

Středa 31. 8. 2011: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 30. 8. 2011 6:20 U Pastýře: hostem Jan Sokol 7:15 Noekreace aneb Vandrování (102. díl) 7:25 Řezbáři bez hranic 8:10 Noeland (20. díl) 8:35 Svět ze hřbetu koně 9:05 Ja, Vlado Bočev 9:15 Naše cesta: Salesiáni na Madagaskaru [P] 9:45 Sedmihlášky: Žaby 9:50 Maminčiny pohádky (19. díl): Tři čaromocné svíce I. 10:00 Kříž svatého Františka 10:30 Generální audience Benedikta XVI. [L] 11:30 Noeland (20. díl) 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Usmíření 13:00 Poslány sloužit 13:35 P.S. Petr Dujka - mše sv. s farností Dolní Bečva 14:00 Hlubinami vesmíru 14:40 Na koberečku (57. díl) 14:55 Salesiáni na Haiti 15:25 Podmořské útesy St. Johns reefs 15:40 Zpravodajské Noeviny: 30. 8. 2011 16:00 Mikrorregion Třemšín (6. díl) 16:10 NOEparáda (127. díl) 17:00 GOODwillBOY IV. (12. díl) 17:40 Godzone in the streets 20:10 Behind the scene 18:10 Sedmihlášky: Žaby 18:15 Maminčiny po-

hádky (20. díl): Tři čaromocné svíce II. [P] 18:25 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (14. díl): Manželé Jan a Liselotte Rokytovi 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Léta letí k andělům (50. díl): P. František Koutný 20:20 Noční univerzita: P. Jacques Philippe - Ošetřil jeho rány (2. část) [P] 21:20 Noekreace aneb Vandrování (102. díl) 21:30 Koncert skupiny 30tří /SK/: Festival pod věží 2010 22:05 Zánik bitevní lodi Roma (2. díl) [P] 22:30 Generální audience papeže Benedikta XVI. 23:00 Misie naživo: s P. Antonem Odrobiňákem SDB 0:15 Flauto colorato 1:15 Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 1. 9. 2011: 6:05 Obrázky z Jogllandu 6:20 Poslány sloužit 6:50 Léta letí k andělům (50. díl): P. František Koutný 7:15 Platinové písničky (21. díl): Dechovka 7:45 Detviánske kríže 8:00 Večer chval 9:10 Darkovice: křížovou cestou 9:50 Otazníky: Pedofilie 11:20 Přejeme si... 11:40 Sedmihlášky: Žaby 11:45 Maminčiny pohádky (20. díl): Tři čaromocné svíce II. 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Flauto colorato 13:05 Noekreace aneb Vandrování (102. díl) 13:15 O Mysu dobré naděje 13:35 Generální audience papeže Benedikta XVI. 14:10 Bubnování s Čtyřlístkem 14:35 Quo vadis 16:00 Zpravodajské Noeviny: 30. 8. 2011 16:15 Křížovatky Martiny Špinkové (9. díl) [P] 16:45 Putování modrou planetou: Austrálie 17:35 Atlas Charity: Farní charita Starý Knín 18:00 Zikův svět zvířat (12. díl): Zvířecí koktejly 18:25 Sedmihlášky: Žaby 18:30 CIK - CAK CIRKUS (1. díl): Medvedie číslo [P] 18:40 Cesta k andělům (49. díl): minoritě bratr Bohdan a Robert 19:30 Děti 19:40 Zpravodajské Noeviny: 1. 9. 2011 [P] 20:00 Jak potkávat svět (4. díl) [L] 21:05 Zpravodajské Noeviny: 1. 9. 2011 21:20 P.S. Mons. Jan Graubner - mše sv. pro účastníky kongresu o Božím milosrdenství 21:50 Přejeme si... 22:15 Vagabund na kolenách [P] 22:25 Jen Bůh 22:50 NOEparáda (127. díl) 23:40 Můj domeček 0:05 Zpravodajské Noeviny: 1. 9. 2011 0:20 GOODwillBOY IV. (12. díl) 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 2. 9. 2011: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 1. 9. 2011 6:20 Noekreace aneb Vandrování (102. díl) 6:30 NOEparáda (127. díl) 7:20 Misie naživo: s P. Antonem Odrobiňákem SDB 8:25 Podmořské útesy St. Johns reefs 8:40 Noční univerzita: P. Jacques Philippe - Ošetřil jeho rány (2. část) 9:45 Na koberečku (57. díl) 10:05 Adopce na dálku 10:40 Simba, lví král (1. díl) 11:40 Sedmihlášky: Žaby 11:45 CIK - CAK CIRKUS (1. díl): Medvedie číslo 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Přejeme si... 12:25 Křížovatky Martiny Špinkové (9. díl) 12:50 Patagonie: Misionářský sen 13:05 Vagabund na kolenách 13:15 Léta letí k andělům (50. díl): P. František Koutný 13:40 Záznam koncertu z kostela sv. Jana Nepomuckého ve Staré Bělé (SHF 2009) 14:35 Řezbáři bez hranic 15:25 Poslány sloužit 16:00 Zpravodajské Noeviny: 1. 9. 2011 16:15 Svět ze hřbetu koně 16:50 Kříž svatého Františka 17:20 Naše cesta: Salesiáni na Madagaskaru 17:55 Noeland (20. díl) 18:20 Licheň 18:30 CIK - CAK CIRKUS (2. díl): O králíkovi, kterému sa nechcelo do kúzelníckeho klobúka [P] 18:40 Sedmihlášky: Žaby 18:45 GOODwillBOY IV. (12. díl) 19:25 Plečnickův kostel sv. Františka v Lublani 19:35 Přejeme si... 20:00 Cantica nova - rockové oratorium - Eversmiling Liberty: Trnavské zborové dni 2011 [L] 21:05 Podmořské útesy St. Johns reefs 21:20 Ako som mal začať 3. svetovú vojnu 21:45 Na koberečku (57. díl) 22:05 Nedělní čtení: 23. neděle v mezidobí [P] 22:35 Cesta k andělům (49. díl): minoritě bratr Bohdan a Robert 23:25 Ekoauto (21. díl) 23:40 Zánik bitevní lodi Roma (2. díl) 0:10 Boromejky pod Petřínem 0:25 Putování modrou planetou: Austrálie 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 3. 9. 2011: 6:05 P.S. Mons. Jan Graubner - mše sv. pro účastníky kongresu o Božím milosrdenství. 6:30 Křížovatky Martiny Špinkové (9. díl) 6:55 Salesiáni na Haiti 7:25 Léta letí k andělům (50. díl): P. František Koutný 7:45 Arturovo pátrání 8:55 Noeland (20. díl) 9:20 Sedmihlášky: Žaby 9:25 Zikův svět zvířat (12. díl): Zvířecí koktejly 9:55 NOEparáda (127. díl) 10:45 GOODwillBOY IV. (12. díl) 11:25 JuniorTV Kopřivnice (10. díl) 11:45 Mikrorregion Třemšín (6. díl) 12:00 Polední mod-

Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty a obláti Panny Marie Neposkrvněné Vás zvou na **PRVNÍ SOBOTU NA KLOKOTECH 3. ZÁŘÍ 2011 - Ohlédnutí za Světovým setkáním mládeže 16. - 21. srpna 2011 v Madridu** s P. Mgr. Romanem Dvořákem, knězem pro mládež v českobudějovické diecézi. Program: 15.00 modlitba klokotských hodinek • 15.30 tematická promluva s promítáním • 16.30 modlitba růžence • 17.00 mše svatá.

TRADIČNÍ MARIÁNSKÁ POUŤ NA SVATÝ KOPEČEK - MIKULOV 4. ZÁŘÍ 2011

Program pouť: 7.00 hod. - mše svatá v kostele sv. Jana Křtitele • 9.20 hod. - krojovaný průvod poutníků se sochou Černé loretánské Madony od kostela sv. Václava na Svatý kopeček • 9.30 hod. - modlitba růžence v kapli sv. Šebestiána na Svatém kopečku • 10.30 hod. - hlavní poutní mše svatá na návrší Svatého kopečku, po mši svatě modlitba litanie loretánské v kapli sv. Šebestiána • 13.30 hod. - závěr pouťi a festivalu KAMPANILA 2011 v kostele sv. Jana Křtitele - mariánská meditace, Misa solemnis (Zdeněk Pololáník), Te Deum (Antonín Dvořák). Příležitost k přijetí svátosti smíření na Svatém kopečku od 9.30 hodin. Srdečně zveme všechny poutníky, krojovaní jsou zvláště vítáni. **Kontakt:** Římskokatolická farnost u kostela sv. Václava, Kostelní nám. 3, 692 01 Mikulov • tel. 539 029 959.

litba Sv. otce Benedikta XVI. 12:10 Zpravodajské Noeviny: 1. 9. 2011 12:25 Nedělní čtení: 23. neděle v mezidobí 12:55 Přejeme si... 13:15 Pro zdraví (28. díl): Emanuel 13:30 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (14. díl): manželé Jan a Liselotte Rokytovi 14:40 Detviánske kríže 14:55 Noekreace aneb Vandrování (102. díl) 15:05 Jen Bůh 15:30 Platinové písničky (21. díl): Dechovka 16:05 Pro vita mundi (128. díl): Marcela Dostálová 16:45 Generální audience papeže Benedikta XVI. 17:20 Misie naživo: Praga - Haiti 18:25 Sedmihlášky: Žaby 18:30 CIK - CAK CIRKUS (2. díl): O králíkovi, kterému sa nechcelo do kúzelníckeho klobúka 18:40 Kříž svatého Františka 19:10 Nedělní čtení: 23. neděle v mezidobí 19:40 Obrázky z Jogllandu 20:00 Pocta Verdimu: Trnavské zborové dni 2011 [L] 21:30 Hlubinami vesmíru [P] 22:10 Putování modrou planetou: Čína 22:50 Člun: Katolická církev ve Vietnamu 23:05 U Pastýře: hostem Jan Sokol 0:05 Záznam koncertu z kostela sv. Jana Nepomuckého ve Staré Bělé (SHF 2009) 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 4. 9. 2011: 6:15 Nedělní čtení: 23. neděle v mezidobí 6:45 Vagabund na kolenách 7:00 Jak potkávat svět (4. díl) 8:00 Naše cesta: Salesiáni na Madagaskaru 8:30 Přejeme si... 8:50 Řezbáři bez hranic 9:40 Člun: Katolická církev ve Vietnamu 10:00 Atlas Charity: Farní charita Starý Knín 10:30 Mše svatá z kostela sv. Václava v Ostravě s farností Česká Třebová [L] 11:35 Na koberečku (57. díl) 12:00 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] 12:25 Zpravodajský souhrn týdne 13:05 Platinové písničky (49. díl): Dechovka [P] 13:40 Cesta k andělům (43. díl): Marek Orko Vácha 14:30 Noekreace aneb Vandrování (103. díl) [P] 14:40 Noční univerzita: P. Jacques Philippe - Ošetřil jeho rány (2. část) 15:45 Arturovo pátrání 16:50 Felicianek 10 17:00 Noeland (23. díl) [P] 17:20 Sedmihlášky [P] 17:25 Zikův svět zvířat (12. díl): Zvířecí koktejly [P] 17:50 JuniorTV Kopřivnice (10. díl) 18:10 GOODwillBOY IV. (12. díl) 19:00 Léta letí k andělům (50. díl): P. František Koutný 19:25 Vagabund na kolenách 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (1. díl): Marek Orko Vácha [P] 20:25 Octava dies (635. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:55 Koncert kapely HAVA NAGILLA band a sboru HALEVAJ z Trince [P] 22:30 Kříž svatého Františka 23:00 Nedělní čtení: 23. neděle v mezidobí 23:30 Licheň 23:40 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. 0:05 Zpravodajský souhrn týdne 0:45 Poslány sloužit 1:15 Poslech Radia Proglas [L].

Česko-německá výstava **KŘÍŽOVÉ CESTY ŠLUKNOVSKA** se ze saského Leutersdorfu přemístila do **Centra setkávání v Dolní Poustevně**. Výstava se koná od 19. 9. 2011, je přístupná v pondělí a ve středu od 14 do 17 hodin. Prohlídku je možné domluvit i mimo otevírací dobu. Výstava se do konce letošního roku představí ještě na Univerzitě J. E. Purkyně v Ústí nad Labem a na zámku v Šluknově. Další informace k výstavě sdělí: Klára Mágrová, koordinátorka projektů ŘKF Rumburk a Jiříkov • GSM 724 072 525 • e-mail: loreta.rumburk@seznam.cz • internet: www.rumburk.farnost.cz.

POUTĚ V ŽAROŠICÍCH V ZÁŘÍ 2011

3. září – první mariánská sobota – malá pouť • 13.00 hod. žehnání pramene ve Zdravé Vodě • 17.00 hod. růženec • 17.30 hod. poklona • 18.00 hod. mše svatá, průvod, svátostné požehnání a rozloučení s poutníky.

10. září – ZLATÁ SOBOTA U STARÉ MATKY BOŽÍ – hlavní pouť • 7.00 hod. mše svatá • 11.00 hod. mše svatá ve slovenštině • 13.00 hod. žehnání pramene ve Zdravé Vodě a průvod do Žarošic • 14.30 hod. modlitba růžence • 15.00 hod. křížová cesta • 16.00 hod. mše svatá • 17.15 hod. poklona • 18.00 hod. hlavní mše svatá (Mons. Róbert Bezák CSsR, arcibiskup trnavský), průvod se sochami a svátostné požehnání, po skončení v kostele mše svatá ve slovenštině a na prostranství setkání mládeže • 22.00 hod. žarošské zpěvy a modlitby (v kostele) • 24.00 hod. půlnoční mše svatá – kostel otevřen přes celou noc.

11. září – 6.00 hod. žehnání pramene ve Zdravé Vodě • 7.00, 8.30, 10.00 a 11.15 hod. mše svatá • 14.30 hod. litanie a svátostné požehnání.

12. září – domácí pouť • 17.30 hod. pobožnost u kaple na Silničné a průvod do Žarošic • 19.00 hod. mše svatá ve farním kostele v Žarošicích.

13. září – mariánská pouť • 18.30 růženec • 19.00 hod. mše svatá, světelný průvod a zasvěcení Panně Marii. Během poutních slavností bude také příležitost ke svátosti smíření.

SVATÁ HORA U PŘÍBRAMI – ZÁŘÍ 2011

3. 9. – poutní mariánská sobota (1. sobota v měsíci) – 9.00 hod. – mše svatá, poté katecheze, adorace, možnost přijetí svátosti smíření, mariánská pobožnost (vedou svatohorští redemptoristé); pravidelné mše svaté zůstávají zachovány • **8. 9. – Narození Panny Marie**, hudba při mši svaté v 17.00 hod. – J. Syruček: Missa Coronata Sacromontana (mše věnovaná Svaté Hoře), Svatohorský chrámový sbor, komorní orchestr • **10. 9. – pouť bývalých svatohorských vokalistů, trubačů a ministrantů** v 9.00 hod., latinské chorální nešpory v 16.30 hod. • **12. 9. – Jména Panny Marie** – při mši svaté v 17.00 hod. hudba pro zobcové flétny a varhany (profesoři a studenti konzervatoře v Č. Budějovicích) • **15. 9. – Panny Marie Bolestné** – hudba při mši svaté v 17.00 hod. – F. Schubert: Stabat Mater a další (komorní smíšený sbor dr. V. Vepřeka, Svatohorský chrámový sbor, Příbramská filharmonie) • **25. 9. – Příbramská svatohorská šalmaj** • **26. 9. – koncert** cyklu „Hudba v nezvyklých souvislostech“ III. (koncert na dvoje varhany; M. Šmolíkova, P. Šmolík – varhany).

28. 9. – 1. 10. – exercicie pro varhaníky a chrámové hudebníky – vede P. Christian Martin Pšenička OPraem., cena 1 200 Kč. Začátek je první den večerů v refektáři kláštera (17.30 hodin) a konec poslední den obědem (13.00 hodin). Přihlášky písemně: Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí P. Marie Příbram – Svatá Hora, Exerciční dům, 261 80 Příbram II/591 • e-mail: ex.dum@svata-hora.cz, případně vyplněním formuláře na <http://www.svata-hora.cz>.

POUTNÍ SLAVNOSTI PANNY MARIE v Rokoli u Nového Města nad Metují se koná v neděli 11. září 2011. Mše svaté budou v 10.30 a v 15 hodin, v 13.30 hodin bude pobožnost křížové cesty.

Liturgická čtení

Neděle 28. 8. – 22. neděle v mezidobí

1. čt.: Jer 20,7-9
Ž 63(62),2.3-4.5-6.8-9
Odp.: 2b (*Má duše po tobě žízni, Pane, můj Bože!*)
2. čt.: Řim 12,1-2
Ev.: Mt 16,21-27
Slovo na den: Nemáš na mysli věci božské, ale lidské.

Pondělí 29. 8. – památka Umučení sv. Jana Křtitele

1. čt.: Jer 1,17-19
Ž 71(70),1-2.3-4a.5-6ab.15ab+17
Odp.: 15a (*Má ústa budou vyprávět o tvé spravedlnosti.*)
Ev.: Mk 6,17-29
Slovo na den: Chci, abys mi dal ihned.

Úterý 30. 8. – ferie

1. čt.: 1 Sol 5,1-6.9-11
Ž 27(26),1.4.13-14
Odp.: 13 (*Věřím, že uvidím blaho od Hospodina v zemi živých!*)
Ev.: Lk 4,31-37
Slovo na den: Svrchovanou mocí poroučí.

Středa 31. 8. – ferie

1. čt.: Kol 1,1-8
Ž 52(51),10.11
Odp.: 10b (*Stále spoléhám na Boží slitovnost.*)
Ev.: Lk 4,38-44
Slovo na den: On se k ní sklonil.

Čtvrtek 1. 9. – ferie

1. čt.: Kol 1,9-14
Ž 98(97),2-3ab.3cd-4.5-6
Odp.: 2a (*Hospodin uvedl ve známost svou spásu.*)
Ev.: Lk 5,1-11
Slovo na den: Celou noc jsme se lopotili.

Pátek 2. 9. – ferie

1. čt.: Kol 1,15-20
Ž 100(99),2.3.4.5
Odp.: 2c (*Vstupte před Hospodina s jásotem!*)
Ev.: Lk 5,33-39
Slovo na den: Tvoji jedí a pijí.

Sobota 3. 9. – památka sv. Řehoře Velikého

1. čt.: Kol 1,21-23
Ž 54(53),3-4.6+8
Odp.: 6a (*Hle, Bůh mi pomáhá!*)
Ev.: Lk 6,1-5
Slovo na den: Syn člověka je pánem nad sobotou.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

27. SRPNA – 3. ZÁŘÍ 2011

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

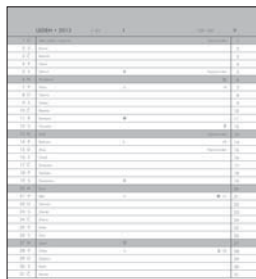
Uvedení do první modlitby dne:	NE 28. 8.	PO 29. 8.	ÚT 30. 8.	ST 31. 8.	ČT 1. 9.	PÁ 2. 9.	SO 3. 9.
Antifona	919 1029	1487 1674	949 1061	964 1077	980 1096	996 1113	1734 1953
Žalm	784 883	783 881	783 881	784 883	784 883	784 883	783 881
Ranní chvály:							
Hymnus	920 1029	1487 1674	949 1062	964 1078	981 1096	997 1114	1734 1953
Antifony	920 1030	1487 1675	950 1062	965 1079	981 1097	998 1115	1014 1132
Žalmy	921 1030	813 914	950 1063	965 1079	981 1097	998 1115	1014 1132
Krátké čtení a zpěv	923 1033	1488 1675	953 1066	969 1083	985 1101	1001 1118	1735 1954
Antifona k Zach. kantiku	713 804	1488 1675	953 1066	969 1083	985 1101	1002 1119	1492 1679
Prosby	924 1034	1488 1676	953 1066	969 1084	985 1101	1002 1119	1724 1943
Závěrečná modlitba	713 804	1489 1676	954 1067	970 1084	986 1102	1002 1120	1492 1680
Modlitba během dne:							
Hymnus	925 1035	940 1051	954 1067	970 1085	986 1103	1003 1120	1018 1137
Antifony	925 1036	940 1051	955 1068	971 1085	987 1103	1004 1121	1019 1138
Žalmy	926 1036	940 1052	955 1068	971 1085	987 1103	1004 1121	1019 1138
Krátké čtení	927 1038	943 1054	957 1070	973 1088	989 1106	1006 1124	1021 1141
Závěrečná modlitba	713 804	943 1054	957 1071	973 1088	990 1106	1006 1124	1022 1141
Nešpory:							
Hymnus	915 1024	929 1039	1489 1676	959 1072	975 1090	991 1108	1008 1125
Antifony	916 1025	929 1040	1489 1677	960 1073	976 1091	992 1109	1009 1126
Žalmy	916 1025	930 1040	1715 1932	960 1073	976 1091	992 1109	1009 1126
Kr. čtení a zpěv	918 1027	933 1043	1490 1677	962 1076	979 1094	995 1112	1011 1129
Ant. ke kant. P. M.	712 804	713 805	1490 1678	962 1076	979 1094	995 1112	1011 1129
Prosby	918 1028	933 1044	1490 1678	963 1076	979 1095	995 1112	1011 1129
Záv. modlitba	713 804	713 804	1489 1676	963 1077	980 1095	996 1113	1012 1130
Kompletář:	1238 1374	1242 1379	1247 1384	1250 1387	1254 1391	1257 1395	1260 1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

KALENDÁŘE 2012

DIÁŘ 2012

Plánovací diář kapesního formátu s občanským a liturgickým kalendářem na rok 2012. Diář obsahuje také podrobnou tabulku pracovního kalendáře a přehledy svátečních a významných dnů občanského i církevního roku (např. zasvěcené svátky, odpustkové a prosebné dny aj.). Své místo zde mají i stránky pro poznámky mimo kalendářium a seznam důležitých telefonních čísel. Formát diáře byl zvolen tak, aby se vešel do obalu tzv. plánovacího záznamníku.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., 80x180 mm, 36 stran, 43 Kč

DIÁŘ S LITURGICKÝM KALENDÁŘEM

Kapesní diář na rok 2012 s liturgickými čteními na jednotlivé dny v roce, liturgickými barvami a odkazy na modlitbu breviáře. Na levé straně jednotlivé dny, na pravé straně prostor pro poznámky.

Paulinky • Brož., 86x150 mm, 80 Kč

DIÁŘ S LITURGICKÝM KALENDÁŘEM

Kapesní diář na rok 2012 s liturgickými čteními na jednotlivé dny v roce, liturgickými barvami, odkazy na modlitbu breviáře a s responsořmi žalmů.

Diář obsahuje vybrané citáty z evangelia či z nedělní liturgie. Jeden týden na dvoustraně.

Paulinky • Brož., 86x150 mm, 80 Kč

DIÁŘ S LITURGICKÝM KALENDÁŘEM

Denní kalendář s občanským a liturgickým kalendářem na rok 2012. U každého dne je odkaz k dení modlitbě církve a k liturgickým textům. Diář obsahuje také úmysly Apoštolátu modlitby na začátku každého měsíce. Na každý den je vybrána myšlenka Benedikta XVI. Diář obsahuje také dostatečný prostor pro adresy a poznámky a mnoho dalších praktických informací.

Paulinky • Váz., A5, 408 stran, 200 Kč

KATOLICKÝ KALENDÁŘ

Texty a obrázky Dr. Ivan Dobeš

Nástěnný měsíční kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2012.

Cor Jesu

Brož., 155x227 mm, 46 Kč

KATOLICKÝ KALENDÁŘ

Nástěnný měsíční kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2012.

KON-PRESS & VIA

Brož., 165x235 mm, 49 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

771 11 Olomouc 1
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.